

การเฝ้าศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวล และค่านิยม
ของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ที่นับถือศาสนาพุทธ และอิสลาม
ในจังหวัดนครราชสีมา

ปริญญานิพนธ์

ของ

วิกรม กมลสุโกศล

ขอสมทบกลาง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

2518

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์ได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์

ประธาน

ศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์

กรรมการ

นอกจากนี้ คุณศุภชัย ณ สงขลา และคุณวิจิตร วรปัทมศรี ได้ช่วยเหลือถวาย
ประการต่าง ๆ จนปฏิญาณพันธันต์สำเร็จลงด้วยดี ผู้เขียนขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

วิกรม กมลสุโกศล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	✓ <u>ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า</u>	3
	✓ <u>ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า</u>	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
	การอบรมเลี้ยงดู	7
	ความวิตกกังวล	13
	ค่านิยม	15
	✓ <u>สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า</u>	18
3	วิธีดำเนินการ	20
	✓ <u>กลุ่มตัวอย่าง</u>	20
	✓ <u>เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล</u>	21
	- แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู	21
	- แบบสอบถามความวิตกกังวล	22
	- แบบสอบถามค่านิยม	23
	✓ <u>การเก็บรวบรวมข้อมูล</u>	27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	<u>สถิติลักษณะที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>	28

การวิเคราะห์ข้อมูล	28
- ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ศาสนา และการ อบรมเลี้ยงดู	30
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบกานินัยของนักเรียน โดยจำแนก ตามเพศ ศาสนา และการอบรมเลี้ยงดู	35
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	99
ความมุ่งหมาย	99
กลุมตัวอย่าง	99
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	99
การวิเคราะห์ข้อมูล	100
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	100
อภิปรายผล	103
ข้อเสนอแนะ	108
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักเรียนชาย-หญิงที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม	20
2	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ โดยแยกเป็นเพศ และศาสนา	29
3	เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	30
4	เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	30
5	เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	31
6	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	32
7	เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน	33
8	เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน	34
9	อันดับค่านิยมของนักเรียน และค่านิยมของสังคมจากความคิดเห็นของนักเรียน	35
10	อันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	36
11	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	37
12	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	38

13	อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	39
14	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	40
15	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	41
16	อันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	42
17	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	43
18	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	44
19	อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	45
20	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	46
21	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม	47
22	อันดับค่านิยมของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองตนเกินไป	48
23	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองตนเกินไป	49
24	เปรียบเทียบค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองตนเกินไป	50

25	เปรียบเทียบค่านิยมทางความกตัญญู ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	50
26	เปรียบเทียบค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	51
27	เปรียบเทียบค่านิยมในความรับผิดชอบ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	51
28	เปรียบเทียบค่านิยมในความยุติธรรม ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	52
29	เปรียบเทียบค่านิยมในความประหยัค ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	52
30	เปรียบเทียบค่านิยมในอาชีพรับราชการ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	53
31	เปรียบเทียบค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	53
32	เปรียบเทียบค่านิยมในการบริการสังคม ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	54
33	อันดับค่านิยมของสังคม จากความกึกกั้ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	55
34	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	56

35	เปรียบเทียบค่านิยมทางการศึกษาของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความ คุ้มครองจนเกินไป	57
36	เปรียบเทียบค่านิยมทางความกตัญญูของสังคม จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	57
37	เปรียบเทียบค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของสังคม จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	58
38	เปรียบเทียบค่านิยมในความรับผิดชอบของสังคม จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	58
39	เปรียบเทียบค่านิยมในความยุติธรรมของสังคม จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	59
40	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมในความยุติธรรมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป	60
41	เปรียบเทียบค่านิยมในความประหยัดของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความ คุ้มครองจนเกินไป	61
42	เปรียบเทียบค่านิยมในอาชีพรับราชการของสังคม จากความคิดเห็นของ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบ ให้ความคุ้มครองจนเกินไป	61

43	เปรียบเทียบค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศของสังคม จากความคิดเห็น ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ แบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	62
44	เปรียบเทียบค่านิยมทางบริการสังคมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุม ครองจนเกินไป	62
45	อันดับค่านิยมของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบทอทัง	63
46	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง	64
47	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง	65
48	อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง	66
49	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็น ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง	67
50	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง	68
51	อันดับค่านิยมของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย	69
52	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	70
53	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการ อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	71

54	อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	72
55	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	73
56	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	74
57	อันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	75
58	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	76
59	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	77
60	อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	78
61	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	79
62	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป	80
63	อันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	81
64	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	82

65	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียน ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง	83
66	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียน ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง	84
67	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันคัมคานียัมของสังคม จากความคิดเห็น ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง	85
68	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียน ที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบทอหัง	86
69	อันคัมคานียัมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนา อิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	87
70	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันคัมคานียัมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	88
71	เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียน ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	89
72	อันคัมคานียัมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	90
73	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันคัมคานียัมของสังคม จากความคิดเห็น ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	91
74	เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย	92

- 75 อันคําคานิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนา
อิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป 93
- 76 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันคําคานิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนา
พุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ให้ความคุ้มครองจนเกินไป 94
- 77 เปรียบเทียบคานิยมแต่ละคานของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และ
นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง
จนเกินไป 95
- 78 อันคําคานิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ
และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความ
คุ้มครองจนเกินไป 96
- 79 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันคําคานิยมของสังคม จากความคิดเห็น
ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป 97
- 80 เปรียบเทียบคานิยมของสังคมแต่ละคาน จากความคิดเห็นของนักเรียน
ที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป 98

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการวางแผนพัฒนาประเทศนั้น สิ่งที่จะต้องกระทำควบคู่กันไปก็คือ การวางแผนพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพตามที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน ซึ่งนับได้ว่าเป็นอนาคตอันใหญ่ยิ่งของประเทศไทยในอนาคต เพราะเด็กและเยาวชนเป็นแหล่งทรัพยากรมนุษย์ที่จะมีบทบาทยิ่งในการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แตกต่างก็เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ อาจจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะสังคมไทยปัจจุบันอยู่ในยุคแห่งการเร่งรัดพัฒนา สภาพของสังคมจึงเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลา สภาพของสังคมเช่นนี้ ทำให้คนเกิดความไม่แน่ใจ คับข้องใจ วิทกกังวล และเกิดปัญหาในการปรับตัว

เด็กในปัจจุบันมีปัญหามากมายหลายประการ เช่นชอบหนีโรงเรียน ทะเลาะวิวาท ขกตอย ตีรันฟันแทง ติดยาเสพติด ลักขโมย หรือคั่งแก๊งก่อกวน ทำตนเป็นอันธพาล ประพฤติผิดศีลธรรมอันดีของสังคม และเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย (มานะ วีระไพบูลย์, 2514 : 1) ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้ บาน ซึ่งหมายถึง พ่อแม่ ผู้ปกครอง น่าจะเป็นสาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเช่นนี้ขึ้น เพราะบ้านเป็นแหล่งสำคัญที่สุดในการที่จะกำหนดพฤติกรรม อารมณ์ การรับรู้ ทัศนคติ และค่านิยมของเด็ก (Ringness, 1968 : 375) นอกจากนี้การที่เด็กได้ปะทะสังสรรค์ (Interaction) ต่อกันและกันกับพ่อแม่ ก็ย่อมจะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลเกิดขึ้นไม่มากนักเลย ทั้งนี้เพราะความวิตกกังวลเป็นคุณลักษณะทางจิตวิทยาที่เป็นผลมาจากปริมาณและคุณภาพของประสบการณ์ระหว่างบุคคล

สถาบันสวัสดิการเด็กแห่งมหาวิทยาลัยมินนิโซตา ได้พิมพ์หนังสือเรื่อง การอบรมและเลี้ยงดูเด็ก โดยเน้นความสำคัญของบ้านว่า สภาพความเป็นไปโดยทั่ว ๆ ไปภายในบ้าน

ระหว่างที่เกิดอยู่ในวัยเตาะแตะไม่เกิน 12 ปี และอย่างช้าส่ววัยรุ่น มีความสำคัญจนหาคำที่จะกล่าวได้ยาก ความสำคัญทางร่างกาย ความรู้สึก สติปัญญา ในอนาคตของเด็ก ย่อมขึ้นอยู่กับ การเริ่มต้นชีวิตในวัยก่อนเข้าโรงเรียน (มหาวิทยาลัยมินนิโซตา, 2506 : 12) และจากการศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวด้านสังคมของเด็กก็พบว่าแม่เมื่อเด็กโตขึ้น พฤติกรรมด้านสังคมยังคงไม่เปลี่ยนแปลง (Hurlock, 1968 : 157)

โบวแมน (Bowman) กล่าวว่า บิดามารดาเป็นผู้สร้างบุคลิกภาพ ทักษะ และ พฤติกรรมของเด็ก เพราะบิดามารดาเป็นผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่เล็ก ๆ และมีเวลา ใกล้ชิดบุตรมากกว่าบุคคลอื่น ๆ (Torrance and Storn, 1965 : 8) จึงเห็นได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสถาบันแห่งแรกที่ ได้ให้การอบรมทางด้านจิตใจแก่เด็กตลอดเวลา อุปนิสัยส่วนตัวเด็กก็ดี อารมณ์เด็กก็ดี เริ่มมี มาจากบ้าน เด็กจะเป็นผู้มีความคิด ความรู้สึก มีมารยาท หรือวางตัวอย่างไรนั้น อยู่ที่ การอบรมจากทางบ้านส่วนหนึ่ง สิ่งแวดล้อมทางบ้านก็ได้แก่บิดามารดา สถานที่อยู่อาศัย ความเป็นอยู่ ฐานะเด็กในครอบครัว วัฒนธรรมในบ้าน บ้านจึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลที่จะ หลอหลอมนำให้เด็กเป็นคนดีหรือเลวได้ (สุพิศรา สุภาพ, 2515 : 26) เพราะฉะนั้น เด็กที่ เกเรเป็นที่รังเกียจของสังคม ส่วนมากจึงมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่รู้จักวิธีอบรมเลี้ยงดู องค์ประกอบนอกบ้านอันเป็นสาเหตุให้เด็กเลว เป็นเพียงองค์ประกอบชั้นรองลงมาเท่านั้น (กรมการฝึกหัดครู, กระทรวงศึกษาธิการ, 2509 : 85) ✓

ในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรป และอเมริกา ได้มีการค้นคว้าวิจัย หลายเรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการทางบุคลิกภาพของบุคคล ผลการวิจัยเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่า ทักษะ และคุณธรรมที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยึดถือตลอดจนบุคลิกภาพโดยส่วนรวมของบุคคลผู้นั้น ส่วนใหญ่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูทางบ้าน และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลผู้นั้น ได้รับตั้งแต่วัยทารก และวัยเด็กเล็ก แม่เมื่อเจริญวัยขึ้น บุคคลผู้นั้นจะมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น อีกมากมาย ซึ่งช่วยสร้างทัศนคติและคุณธรรมให้แก่บุคคลผู้นั้น แต่ประสบการณ์เหล่านั้นหาได้มี อิทธิพลลึกซึ้งไปถึงประสบการณ์เดิมอันเป็นรากฐานที่สร้างขึ้นมาแต่เยาว์วัยไม่ (ละม้ายมาศ สรทัต และจรรยา สุวรรณทัต, 2510 : 1) ฉะนั้น การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรม

เลี้ยงดูกับบุคลิกภาพต่าง ๆ จึงช่วยให้เราได้แนวทางในการอบรมเลี้ยงดู เพื่อให้เป็น
พลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความวิตกกังวลและค่านิยมต่างกันหรือไม่ เพียงไร
2. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความวิตกกังวล
และค่านิยมต่างกันหรือไม่ เพียงไร
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความวิตกกังวล และค่านิยมต่างกันหรือไม่
เพียงไร
4. ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีความวิตกกังวล
และค่านิยมต่างกันหรือไม่ เพียงไร
5. ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือ
ศาสนาอิสลาม มีความวิตกกังวล และค่านิยมต่างกันหรือไม่ เพียงไร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ช่วยให้เราถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อความวิตกกังวล และ
ค่านิยมของนักเรียน
2. ช่วยให้เราถึงความแตกต่างระหว่างความวิตกกังวล และค่านิยมของนักเรียน
อันจะเป็นแนวทางแก่ครูแนะแนว ในการช่วยเหลือแนะแนวให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ตรงจุดยิ่งขึ้น
และเป็นประโยชน์แก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู ที่จะให้การอบรมสั่งสอนเด็กได้พัฒนาบุคลิกภาพ
ให้เหมาะสมแก่เอกภาพ.

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 472 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

2.1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

2.1.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

2.1.4 เพศ

2.1.5 ศาสนา

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ความวิตกกังวล

2.2.2 ค่านิยม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. พ่อแม่ หมายถึง พ่อแม่ หรือบุคคลอื่นใดที่ได้ให้การอบรมเลี้ยงดูแก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาเป็นเวลานานที่สุด

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียน ในจังหวัดนครราชสีมา ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

3. เพศ หมายถึง นักเรียนชาย และหญิงที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้

4. ศาสนา หมายถึง ศาสนาพุทธและอิสลาม

5. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่สามารถแยกออกได้
อย่างเด่นชัดในสามลักษณะคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง และแบบ
ให้ความคุ้มครองจนเกินไป ซึ่งได้จากการทดสอบความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู
ของพ่อแม่

6. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง การอบรม
เลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่า ตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม พ่อแม่มีความอดทน ไม่
ตามใจตนเองจนเกินไป และไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินไป พ่อแม่ยอมรับนับถือความสามารถ
และความคิดเห็นของตน กับให้ความร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม

7. การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดู
ที่นักเรียนรู้สึกว่า ตนเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับความสนใจ และถูกปล่อยให้ทำอะไร ๆ
โดยไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากพ่อแม่เท่าที่ควร

8. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป (Overprotection)
หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่า ตนเองถูกปฏิเสธไม่ให้ทำอะไรได้ตามใจปรารถนา
ถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำตามที่ตนต้องการ และพ่อแม่มักจะคอยคุ้มครอง
ให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

9. ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพทางอารมณ์ซึ่งบุคคลรู้สึกไม่สบายใจ ถึงเครียด
ขาดความมั่นคงปลอดภัย หรือเกิดความกลัว เมื่อบุคคลถูกเร้าให้เกิดความรู้สึกหรืออยู่ใน
สภาพของอารมณ์ดังกล่าว บุคคลจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ห่มหมอง เศร้าซึม เคร่งเครียด
หงุดหงิด อารมณ์เสียได้ง่าย กังวลใจ หวาดระแวง หวาดกลัว คึกฟุ้งซ่าน เป็นต้น

10. ค่านิยม หมายถึง ความนิยมชมชอบ พอใจ ยกย่องบูชา และที่ค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
โดยพิจารณาคุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นในเชิงจิตวิทยา สังคม จริยศาสตร์ ศาสนา
และสุนทรียศาสตร์ เมื่อบุคคลพิจารณาตัดสินแล้ว บุคคลจะยึดถือตามคุณลักษณะนั้น ๆ ต่อไป เช่น
ถ้าบุคคลมีค่านิยมสูงในค่านิด ก็จะได้แสดงออกในการยอมรับ ยึดถือในสิ่งนั้นอยู่ในอันดับสูง และ
บุคคลมีค่านิยมต่ำในค่านิด ก็จะได้แสดงออกในการยอมรับ ยึดถือในสิ่งนั้นอยู่ในอันดับต่ำ

11. ค่านิยมทางการศึกษา หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ และต้องการที่จะได้รับการ
ศึกษาในระดับสูง

12. กำนินมทางความกตัญญู หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ และต้องการช่วยเหลือ
เกื้อกูลผู้มีพระคุณของตนเอง
13. กำนินมในความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความรู้สึกนิยมชมชอบที่จะกระทำทุกอย่าง
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
14. กำนินมในความรับผิดชอบ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบ
หมายให้บังเกิดผลดีที่สุด
15. กำนินมในความยุติธรรม หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ และต้องการที่จะปฏิบัติ
ตนให้ตรงตามหน้าที่ ถึงแม้ว่าการปฏิบัติเช่นนั้นจะทำให้บางคนไม่ชอบ
16. กำนินมในความประหยัด หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้จ่ายเงินให้เป็น
ประโยชน์ที่สุด และใช้ในสิ่งที่จำเป็น
17. กำนินมในอาชีพรับราชการ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและชอบทำงานในอาชีพ
รับราชการ
18. กำนินมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจที่จะใช้สินค้า
ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ
19. กำนินมทางบริการสังคม หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ ชื่นชมในการอาสา
เพื่อบริการสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคม โดยไม่คำนึงถึงความเหนื่อยยากของตนเอง.

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การอบรมเลี้ยงดู

ความต้องการพื้นฐานของบุคคลนั้นมีอยู่สองประเภท คือ ความต้องการทางกาย (Physiological needs) และความต้องการทางจิตใจ (Psychological needs) ความต้องการทางกายนั้นได้แก่ ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย ฯลฯ ส่วนความต้องการทางจิตใจนั้นได้แก่ ความต้องการความรัก (Affection) ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement) การเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคม (Social acceptance)

เมื่อความต้องการทางจิตใจของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลก็จะมีพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เช่น ปฏิกริยาถดถอย (Withdrawal) ปฏิกริยาเพ้อฝัน (Fantasy) ปฏิกริยาการก้าวร้าว (Aggressive) (ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์, 2512 : 2 - 3)

ดังนั้นความต้องการทางจิตใจของคนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ดังที่เรอเน สปีต (Rene Spitz) ได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของเด็กทารกที่ใช้ชีวิตในปีแรกอยู่ในสถานกำพร้า และไม่ได้รับความเอาใจใส่ดูแลและเพียงพอเช่นเดียวกับเด็กที่อยู่กับพ่อแม่จริง เขาพบว่าในระยะตั้งแต่ 6 เดือนหลังกำเนิดไปจนกระทั่งถึง 1 ปีแรก 15 % ของเด็กทารกจะมีลักษณะพัฒนาการที่แตกต่างจากเด็กปกติ คือเด็กจะร้องไห้อยู่นาน ๆ และครั้งละนาน ๆ ลักษณะร้องมีเป็นเดือน ๆ แต่เมื่อปรากฏว่าไม่ได้รับการตอบสนองจากสิ่งแวดล้อม ก็จะกลายเป็นเด็กที่เงียบบนเฉย ไม่แสดงอาการรู้สึกหรือรับรู้ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว และถึงแม้สัมผัสกันก็ตาม มักจะมีความรู้สึกว่างเปล่า ไม่แสดงอาการหรืออารมณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ, 2515 : 103) และจากการสังเกตเด็กในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า โบลบีได้รายงานถึงผลการสังเกตของเขาว่า เด็กที่ขาดความรัก นอกจากจะรักใครไม่เป็นแล้ว ยังรักตนเองไม่เป็นอีกด้วย เด็กมักจะอยู่อย่างซังกะตาย ไร้ชีวิตชีวา บางครั้ง

ก็เป็นรูปร่างกายไม่รับอาหาร คือกินเข้าไปเท่าใดก็ผ่านออกมาเท่านั้น หาสาเหตุไม่ได้ แต่เมื่อได้รับการอุ้มชูดูแลอย่างใกล้ชิด อากาเร่ดีขึ้น จึงเป็นข้อสังเกตว่า การขาดความรักอาจทำให้คนเรา "เฉาเหี่ยวแห้ง" ไปได้ทั้งทางร่างกายและจิตใจ (ประมวญ ถิกคินสัน, 2512 : 13)

โรเซนไฮน์ (Rosenhein) ได้อธิบายถึงการวิเคราะห์เด็กชายอายุ 13 ขวบ คนหนึ่งซึ่งไม่ได้รับความรักจากพ่อแม่ในขณะที่ยังเล็กอยู่ว่า เด็กคนนั้นไม่เคยเรียนรู้ที่จะแสดงความรักแก่คนอื่น และไม่สามารถที่จะเข้ากับเพื่อน ๆ ซึ่งมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันได้ทั้งเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนผู้ชาย (Garrison, 1965 : 266)

เมคินัส กลาวว่า "เด็กที่ไม่ยอมรับตนเองหรือเกลียดตนเอง หรือถูกตนเองนั้น เป็นผลเนื่องมาจากการที่พ่อแม่ไม่ยอมรับเด็ก หรือรังเกียจเด็ก และทั้งสองประสบการณ์นี้เป็นผลมาจากการที่พ่อแม่ไม่ยอมรับตนเอง ฉะนั้นการอบรมเลี้ยงดู และการปฏิบัติตัวของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก ก็จะมีอิทธิพลทำให้เด็กยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง" (Medinnus, 1967 : 40)

โควิลและคณะ (Coville and others, 1960 : 120 - 129) ได้ศึกษาสาเหตุของการที่บุคคลมีพฤติกรรมขัดกับสังคม สาเหตุหนึ่งจากทางจิตวิทยาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดา ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. การทอดทิ้ง เด็กที่รู้สึกตัวว่าถูกทอดทิ้งจะมีปฏิกิริยาตอบโต้เพื่อประชดพ่อแม่ เพื่อดึงดูดความสนใจโดยการทำความผิด เป็นการทวนึงโทษบิดามารดาทางอ้อม เด็กจะเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อบิดามารดา

2. การตามใจมากเกินไปจนเกินขอบเขต เด็กจะมีลักษณะคล้ายทารก เลี้ยงไม่โต ไม่บรรลุนิติภาวะทางอารมณ์ ชอบทำตามความพอใจของตนเอง ไม่รู้จักยับยั้งความต้องการ เมื่อเด็กพวกนี้โตขึ้น ต้องเข้าไปอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมภายนอก เด็กจะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และจะมีปฏิกิริยาเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม

3. การขาดแบบอย่างที่ดีจะยึดถือได้ เด็กที่จะเติบโตขึ้นมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น จะต้องมีการศึกษาตัวอย่างที่ดีจากบุคคลอื่น ๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต เด็กที่ขาดการเอาใจใส่จากพ่อแม่ เด็กที่มาจากสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด หรือถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง จะไม่มีแบบอย่างที่ดีที่ตนจะเลียนแบบ หรือเด็กที่พ่อแม่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี และเด็กที่พ่อแม่ต้องการให้

เด็กเป็นอย่างที่ไม่สามารถเป็นได้ จะทำให้เด็กเกิดความยุ่งยากใจ ไม่สามารถทำตามแบบอย่างได้ ข้อนี้อาจทำให้เกิดบุคลิกภาพที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม

เกโซ สนวนานนท์ (2510 : 67 - 68) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ที่มีต่อบุตรในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อบุคลิกภาพของบุตรในอนาคต ดังนี้

1. บิดามารดาจะเคยไปเอาใจใส่ต่อบุตร ย่อมทำให้บุตรมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยทางอารมณ์ รู้สึกว่าชีวิตว่าเหวไม่มั่นคง และมักจะส่งผลให้มีพฤติกรรมออกมาในรูปของการปฏิเสธ เป็นคนที่ขาดความรัก ทั้งยังให้ความรักแก่ใครไม่เป็นอีกด้วย

2. บิดามารดาที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังกับ ออกคำสั่งอยู่ตลอดเวลา จะทำให้บุตรผู้นั้นขาดความกตริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวโน้มที่จะพึ่งผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา และเป็นผู้ที่ยอมทนอยู่ตลอดเวลา บิดามารดาที่ใช้ระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ย่อมทำให้บุตรเป็นกษัตริย์มีลักษณะดงโทษตนเอง และทั้งมักจะมีพฤติกรรมรุนแรงในทางนี้เสีย

3. บิดามารดาที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำหรือหย่าร้างกัน บุตรจะมีความกระวนกระวายใจ มีความเกรียดย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่มั่นใจในตนเอง มองโลกในแง่ไม่รุ่มร่าม และขาดแบบฉบับในการสร้างเสริมลักษณะของตนเอง

4. บิดามารดาที่ยึดมั่นและเคร่งครัดในศีลธรรมจรรยาอย่างมาก ย่อมจะมีผลให้บุตรมีโอกาสสร้างควมมีสติสัมปชัญญะอย่างถึงที่สุดขั้นได้ และทำให้มีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งทางใจอย่างรุนแรงขึ้นได้ และอาจทำให้กลายเป็นคนดงโทษตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเองขึ้นได้

5. บิดามารดาที่มีศีลธรรมหย่อนยาน บุตรจะพลอยเป็นผู้ที่มีศีลธรรมหย่อนยานไปด้วย มีทัศนคติที่สังคมไม่ปรารถนา และอาจจะต้องเป็นผู้นำของสังคมในที่สุด

ปีเตอร์สัน และคณะ (Peterson et al.) ได้ศึกษาเด็กอนุบาล พบว่า พ่อแม่ของเด็กที่เข้มงวดกวดขัน (Strict) เยเยเมย (Cold) และมีทัศนคติที่ก้าวร้าว (Aggressive paternal attitudes) มีส่วนสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดปัญหาทางบุคลิกภาพแก่เด็ก และยังทำให้เด็กกลายเป็นคนที่หลีกเลี่ยงความจริง (withdrawal from reality) อีกด้วย เขาได้กล่าวต่อไปว่า สำหรับเด็กที่โตขึ้นมาอีกหน่อย ความคงเส้นคงวาของพ่อแม่ (paternal firmness) มีความจำเป็นสำหรับการป้องกันปัญหาความประพฤติของเด็ก (Breckenridge and Vincent, 1966 : 142)

ซัลแมน และคณะ (Schulman et al.) ได้พบว่าพ่อแม่ของเด็กที่มีปัญหา ซึ่งมีอายุระหว่าง 8 - 12 ปีนั้น มักจะเป็นเด็กที่พ่อแม่ติ่ง และเกลียดชังเด็ก มากกว่าพ่อแม่ของเด็กที่ไม่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญ (Breckenridge and Vincent, 1966 : 136) และจากการศึกษาเรื่อง "จิตวิทยาของความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารคากับบุตร" ของ ซิมมอนส์ (Symonds) เขาสรุปว่า บิดามารดาที่ทอดทิ้งบุตร ขาดความเอาใจใส่ดูแล จะทำให้บุตรมีลักษณะเป็นนกแก้วราว เห็นคนอื่นเป็นศัตรู ชอบหนีโรงเรียนเป็นอาจีน ชอบพูดปด และชอบลักเล็กขโมยน้อยกาย (Monroe, 1952 : 185)

ภรณี ธรรมาภรณ์พิลาศ (2513 : 75) ได้ศึกษาสาเหตุการหนีเรียนของนักเรียน 5 คน พร้อมทั้งวิธีการให้คำปรึกษาเพื่อการช่วยเหลือ ปรากฏว่า 2 ใน 5 คนที่สุมตัวอย่างมานั้น เป็นเด็กที่มีปัญหาด้านขาดความรักความอบอุ่นจากทางบ้าน พ่อแม่ไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ มักทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลย เป็นเหตุให้เด็กมองโลกในแง่ร้าย หนีโรงเรียน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner) กล่าวว่ากรณีที่พ่อแม่ให้ความรักแก่ลูกมากเกินไป อาจจะทำให้ลูกขาดความสามารถที่จะคิดริเริ่ม และขาดความเป็นอิสระแก่ตนเอง การปล่อยปละละเลยมากเกินไปก็ทำให้เกิดไม่รู้จักความเพียงพอและขอบเขต เกิดความวิตกกังวล เพราะไม่รู้จักขอบเขตและการควบคุม การที่ไม่ได้ฝึกให้เด็กรู้จักความเป็นอิสระ จะทำให้เด็กไม่กล้าริเริ่ม เพราะเกิดความกลัวที่จะท้อถอยเข้าไปพบกับอันตราย เพราะเด็กไม่มีประสบการณ์ หรืออาจจะเป็นเพราะเด็กขาดแรงจูงใจก็ได้ (Breckenridge and Vincent, 1966 : 143)

เฮอร์ลอค กล่าวว่าบิดามารดาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตย คือให้ความรัก การพินิจพิเคราะห์ของเด็ก ให้ความเท่าเทียมกันในครอบครัว ในลักษณะของการอบรมเช่นนั้น จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้น และมีความคิดสร้างสรรค์ (Hurlock, 1955 : 433 - 435) ซึ่งตรงกับทิมส์เสน ได้ให้ข้อคิดไว้ว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คือเด็กที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถกเถียงปัญหาต่าง ๆ ได้ บิดามารดาให้ความอบอุ่นแก่เด็ก ในลักษณะเช่นนี้ เด็กจะมีความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าการอบรม

เลี้ยงดูแบบอื่น ๆ (Mussen, 1963 : 72) และยังทำให้เด็กมีการแข่งขันมากกว่าการ

เลี้ยงดูแบบอื่น ๆ อีกด้วย (Cronbach, 1963 : 243)

ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไปนั้น จำเนียร คันทะเสวี กล่าวว่า คือการให้ความรัก เอาใจใส่เด็กมากเกินไป แยกออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะแรก ได้แก่การที่เด็กจะทำอะไร คุณแม่ต้องทำแทนหรือป้องกันการเสียหาค เด็กประเภทนี้มักจะกลายเป็นคนที่มีบุคลิกลักษณะเป็นผู้น้ำ ไม่ใญ่ผู้นำ เป็นคนสงบนเสื่องม อยู่ในโอวาทเสมอ เมื่อเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่ยุงยาก มักจะหนีมากกว่ามจุม มักมีความรู้สึกคอย มีบุคลิกภาพอ่อน ไม่มีความสามารถในการที่จะปรับตัวเข้ากับเพื่อนฝูงใน โรงเรียน เด็กประเภทนี้ถ้าเป็นผู้ชายมักจะถูกขนานนามว่า "หน้าตัวเมีย" คบเพื่อนชาย ไม่ได้ เพราะทัศนคติไม่ตรงกับเพื่อน ๆ ซึ่งส่วนมากก็มักจะมอง พุดจาหยาบโตน แต่ถูกอบรม มาในลักษณะตรงกันข้าม ในที่สุดก็หันไปคบกับเพื่อนผู้หญิง และยังถูกล้อหนักขึ้น เด็กประเภทนี้ หลายรายที่กลายเป็นคนมีอาการทางประสาท เช่น คั่นคั่น หวั่นไหวง่าย ใจน้อย ประหม่า เป็นต้น

การพนอเด็กอีกลักษณะหนึ่งคือ ตามใจเด็กไปเสียทุกอย่าง มักเป็นนายของพ่อแม่ จะทำอะไร เอาอะไรได้ทุกอย่าง เด็กพวกนี้ทำผิดอะไร พ่อแม่ก็ไม่ลงโทษ หรือฝ่ายหนึ่ง จะลงโทษ อีกฝ่ายหนึ่งจะป้องกันเอาไว้ เด็กประเภทนี้จะเป็นเด็กเห็นแก่ตัว ขนอย่าง ผิดปรกติโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของใคร ชอบสนุกโดยแกล้งผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่เกรงกลัวใคร มีหลายรายที่ชอบฝ่าฝืนข้อบังคับของโรงเรียน แม่กระทั่งกฎหมายหรือศีลธรรม จรรยา ในที่สุดเด็กประเภทนี้หลายรายกลายเป็นอาชญากร เพราะมีลักษณะเป็นคนชอบรุกราน การรว (จำเนียร คันทะเสวี, 2511 : 168 - 169)

ริงเนส กล่าวว่าเด็กที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองจนเกินไป อาจจะเป็นเด็กที่มีความ วิตกกังวลเกี่ยวกับโรงเรียน เพราะเด็กพวกนี้จะเป็นคนที่เต็มไปด้วยความกลัว และโรงเรียน ก็เป็นสถานที่ใหม่และสิ่งแวดล้อมอันใหม่ที่เขายังไม่เคยได้พยายามปรับตัว เด็กพวกนี้อาจจะหนี โรงเรียน เพราะไม่เคยเรียนรู้อะไรที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมด้วยตัวเอง และคอยแต่จะได้รับการ ช่วยเหลือและการปกป้องจากคนอื่นซึ่งเขาไม่ได้รับ (Ringness, 1968 : 378)

ดังนั้นเด็กที่พ่อแม่ให้ความปกป้องคุ้มครองมากจนเกินความจำเป็น และคอยควบคุมป้องกันไม่ให้มีอิสระทางกายใจแก่อย่างใด จึงมักจะเป็นเด็กที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และคอยแต่จะพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ ผลสำคัญยิ่งที่ตามมาคือ การขาดความกล้าที่จะเผชิญต่ออุปสรรคหรืองานที่ยากลำบากข้างหน้า เมื่อปราศจากพ่อแม่แล้ว (ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์ และ

จรรยา สุวรรณัทธ, 2510 : 98)

ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้น วัฒนธรรมที่ต่างกันจะทำให้มีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันด้วยไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กล้วนขึ้นอยู่กับวิถีความเป็นอยู่ของแต่ละสังคมด้วย (ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์ และ จรรยา สุวรรณัทธ, 2510 : 1)

โรเซน (Rosen, 1962 : 623) ได้ศึกษาพบความแตกต่างในการฝึกอบรมเด็กในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กล่าวคือวัฒนธรรมของชาวอเมริกันเน้นความเป็นอิสระ ความเป็นตัวของตัวเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง มีการจูงใจเด็กให้รู้จักกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีเยี่ยมโดยแข่งขันกับมาตรฐานมากกว่าวัฒนธรรมของชาวบราซิล

เกวสัน (Dawson) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อกระบวนการรับรู้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นชน 2 เผ่า ในประเทศเซียร์รา ลีโอน (Sierra Leone) คือ เผ่าเทมเน (Temne) ซึ่งมีความเข้มงวดกวดขัน (Strict) ในการเลี้ยงดูมากกว่าเผ่าเมนเด (Mende) ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความเข้มงวดกวดขันในการอบรมเลี้ยงดูเป็นเหตุให้เด็กมีการรับรู้แบบขึ้นกับสภาพรอบข้าง (Field - Dependent Perceptual Style) มากกว่าความไม่เข้มงวดกวดขัน (Price - Williams, 1969 : 161 - 179)

มาลา วิรุณานนท์ (2515 : 21 - 22) ได้สรุปผลจากการศึกษาของ เมอร์กาโด และคณะ (Mercado and others) และโคโซลสเรธ (Kosolsreth) ว่า ผลการศึกษาของทั้งสองท่านนี้ พอจะช่วยยืนยันว่าการอบรมเลี้ยงดูของชุมชนที่มีวัฒนธรรมต่างกัน ทำให้คนคิด และมีแบบการรับรู้ต่างกันได้

นอกจากนี้จากการศึกษาของมาลา วิรุณานนท์ (2515 : 123) ซึ่งได้เปรียบเทียบการฝึกให้ลูกฟังตนเองระหว่างแม่ของเด็กหญิงกับแม่ของเด็กชาย ในนครหลวงกับในต่างจังหวัดปรากฏว่า ในกลุ่มนครหลวง แม่ของเด็กหญิงตั้งมาตรฐานสังคมในการฝึกให้ลูกฟังตนเอง

มากกว่าแม่ของเด็กชาย ส่วนกลุ่มทางจังหวัดกลับได้ผลตรงข้ามในลักษณะที่แม่ของเด็กหญิงตั้งมาตรฐานสังคมไว้น้อยกว่าแม่ของเด็กชาย

ความวิตกกังวล

ฮอลล์และลินเชย์ ได้กล่าวหาความทรมานของฟรอยด์ไว้ว่า "ความวิตกกังวล หมายถึง สภาวะของความตึงเครียด เป็นแรงผลักดันกลัวความทิว หรือความรู้สึกทางเพศ แปรต่างกันตรงที่ว่า สภาวะดังกล่าวไม่ได้เกิดจากสภาพในร่างกาย แต่มีสาเหตุดั้งเดิมมาจากภายนอก เมื่อความวิตกกังวลถูกเร้าให้เกิดขึ้น มันจะสร้างแรงจูงใจให้บุคคลทำอะไรบางอย่างเพื่อลดสภาวะดังกล่าว" (Hall and Lindzey, 1970 : 44)

เจอร์ซิค ได้กล่าวว่า ความกลัวและความวิตกกังวลเป็นสภาพทางจิตใจที่ไม่พึงปรารถนา (unpleasant) เป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็อันตราย หรือสิ่งที่มาข่มขู่ (ซึ่งอาจจะรู้หรือไม่รู้ว่าสิ่งนั้นเป็นอะไร) และถ้าเกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลในอัตราที่ค่อนข้างสูงแล้ว อย่างน้อยที่สุดก็จะทำให้มีปฏิกิริยาทางร่างกายเกิดขึ้น เช่นเกี่ยวกับกลไกของระบบประสาท ทำให้ต่อมอะดรีนัล (adrenal glands) ทำงานมากขึ้น ซึ่งมีผลให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น ทำให้ระบบย่อยอาหารทำงานช้าลง เหงื่อออกตามฝ่ามือ และการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ อีก (Jersild, 1968 : 348) นอกจากนี้ความวิตกกังวลยังเป็นผลที่จะทำให้เกิดโรคหัวใจอีกด้วย (Cruickshank, 1963 : 417)

อิงลิช และอิงลิช (English and English, 1968 : 35) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลอย่างละเอียด ซึ่งอาจสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ความวิตกกังวล เป็นสภาวะของความไม่สบายใจอันเนื่องมาจากความปรารถนาอันแรงกล้า และแรงขับ ไม่อาจไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ หรือ
2. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวอันว่าน่าสับสนว่า อาจมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นในอนาคต หรือ
3. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวที่ต่อเนื่องซึ่งอาจสังเกตเห็นได้ แต่อยู่ในระดับต่ำ

4. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองถูกขู่เข็ญ เป็นการขู่เข็ญที่มากเกินไป โดยที่บุคคลนั้นก็ไม่อาจบอกได้ว่า สิ่งที่เขาวิตกกังวลขู่เข็ญเขานั้น คืออะไร

วอลลาซ และโคแกน ได้ศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวลของเด็กชั้นปีที่ 7 (grade 7) / จำนวน 151 คน แยกเป็นชาย 70 คน หญิง 81 คน พบว่านักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลทั่วไปสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) (Wallach and Kogan, 1965 : 217)

เฟลด์ฮูเซน และ เดนนี่ ได้ศึกษาความวิตกกังวลของเด็กชายหญิง ชั้นปีที่ 7 - 9 (grade 7 - 9) จำนวน 77 คน พบว่าเด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย (Feldhusen and Denny, 1965 : 442 - 447)

ซาราสัน และคณะ ได้ค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลของนักวิจัยต่าง ๆ แล้วสรุปว่า เด็กหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย ทั้งจากแบบทดสอบ TASC (Test Anxiety Scale for Children) และ GASC (General Anxiety Scale for Children) ความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลจากข้อทดสอบ GASC มากกว่าความแตกต่างของคะแนนความวิตกกังวลจากข้อทดสอบ TASC (Sarason and others, 1960 : 250 - 251)

วรวิทย์ วัชรธรรม ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล และความตึงเครียดสัมฤทธิ์ และความรู้สึกผิดชอบของเด็กไทย เชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 240 คน พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเด็กไทยเชื้อชาติไทย เด็กหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย ส่วนในกลุ่มเด็กไทยเชื้อชาติจีน ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ ในเรื่องความวิตกกังวล (วรวิทย์ วัชรธรรม, 2515 : 56)

ประสิทธิ์ บัวคดี ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนไทยในต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯ มีความวิตกกังวลมากกว่านักเรียนนานาชาติ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนนานาชาติ นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่านักเรียนชาย มีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 (ประสิทธิ์ บัวคดี, 2514 : 90)

วัลลภ กันทรพยัคฆ์ ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียน ระดับความปรารถนาในการสอบ และความวิตกกังวลในการเรียน กับความสำเร็จในการเรียน" ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2512 จากสถานฝึกหัดครูส่วน กต่าง 4 แห่ง จำนวน 500 คน พบว่า นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจเรียน และความวิตกกังวลมากกว่านักเรียนชาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ (วัลลภ กันทรพยัคฆ์, 2513 : 111)

กานียม

กานียม คือ ความคิด (ideas) ในเรื่องสิ่งควรจะเป็น (what ought to be) เช่นการที่เราปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปนั้น ก็มักจะพิจารณาหาคำตอบให้กับตนเองว่า การกระทำดังกล่าวนั้นสมควรหรือไม่ และมีใครบ้างที่เขปฏิบัติกันอย่างนั้น (Young and Mack, 1951 ; อ้างจาก อานนท์ อาภาภิรม, 2516 : 40)

ไพฑูรย์ เกรือแก้ว ๓ ลาพูน ได้ให้ความหมายของกานียมว่า หมายถึง "สิ่ง" ที่คนสนใจ สิ่งที่เราปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็น หรือกลับกลายมาเป็น เป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งหนึ่งกับ ทองหา ทองปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คน "บูชา" ยกย่อง และมีความสุขที่ได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ กานียมของสังคมจึงเป็น "วิถีของการจัดรูปความประพฤติ" ที่มีความหมายต่อบุคคลและเป็นแบบฉบับความคิดที่ฝังแน่นสำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคม (ไพฑูรย์ เกรือแก้ว ๓ ลาพูน : 2506 : 216)

จะเห็นได้ว่ากานียมนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลตั้งจุดมุ่งหมาย สภาพการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลปรารถนา และคาดหวังไว้ว่า สิ่งนั้นจะบังเกิดผลดีแก่เขาในการดำรงชีวิต บุคคลจะพยายามแสวงหาสิ่งที่สังคมได้ตัดสินแล้วว่า เป็นสิ่งดี และหลีกเลี่ยงสิ่งที่สังคมลงความเห็นว่า เป็นสิ่งเลว กานียมจะเป็นสิ่งคอยควบคุมพฤติกรรม และเป็นสิ่งยึดถือในการปฏิบัติตนของบุคคลในสังคมหนึ่ง ๆ

ศาสนา และค่านิยมทางเศรษฐกิจ กับค่านิยมทางสังคมนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างเด่นชัด ที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และเพศหญิงมีค่านิยมทางสุนทรียภาพสูงกว่าเพศชาย แต่เพศชาย กลับมีค่านิยมทางศาสนาสูงกว่าเพศหญิง (Bledsoe, 1955 : 408 - 417)

ไนท์ ได้ศึกษาค่านิยมและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในโรงเรียนมัธยมร่วมกับพวกผิวขาว และนักศึกษาในโรงเรียนเฉพาะพวกผิวขาวด้วยกัน พบว่านักศึกษาที่แยกเรียนโดยเฉพาะพวกผิวขาว กับนักศึกษาที่เรียนร่วมกับพวกผิวขาว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง ค่านิยม แต่ถ้าวัดตามเพศแล้วจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย คือเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะเน้น ค่านิยมในด้านความลงรอยกัน (conformity) กับค่านิยมในด้านความเมตตา (benevolence) ในขณะที่เพศชายเน้นค่านิยมในด้านการรับรองยอมรับ (recognition) และค่านิยมในด้านความเป็นผู้นำ (leadership) (Knight, 1970 : 2110)

ปีเตอร์ส ใช้เครื่องมือ ชื่อ Bogardus Social Distance Scale และ The Alport, Vernon and Lindzey Scale ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติกับค่านิยมของ นักเรียนที่นับถือโปรเทสแตนต์ (Mennonite) กับนักเรียนที่ไม่นับถือโปรเทสแตนต์ (Non-mennonite) กลุ่มละ 200 คน พบว่า กลุ่มโปรเทสแตนต์ ยอมรับคำสั่งสอนทาง ศาสนามากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่โปรเทสแตนต์ และกลุ่มโปรเทสแตนต์มีค่านิยมทางการเมือง ค่ามากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่โปรเทสแตนต์ ในขณะที่เดียวกันก็มีค่านิยมทางศาสนาสูงกว่าอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 กลุ่มก็ไม่ได้มีความแตกต่างกันในค่านิยมทางเศรษฐกิจ ทางสุนทรียภาพ และทางสังคม (Peters, 1960 : 2680)

พจนีย์ มณีสุวรรณ ได้ศึกษาค่านิยมของนักเรียนฝึกหัดครู จำนวน 500 คน จาก วิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 5 แห่ง ในด้าน การเงิน การศึกษา ศาสนา ศิลปกรรม ชีวิตในครอบครัว มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสำเร็จ ความรัก สุนทรียภาพ การเชื่อถือใจกล้า การแต่งกาย และ ทางสุขภาพ ผลปรากฏว่า นักเรียนฝึกหัดครูเน้นค่านิยมทางด้านการศึกษา เป็นอันดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ ค่านิยมทางชีวิตในครอบครัว ส่วนค่านิยมอันดับสุดท้ายคือความรัก และปรากฏว่า การเลือกว่าค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ (พจน์ีย์ มณีสุวรรณ, 2514 : 31 – 32, 45 – 46)

เกล็ดอม บุษย์แก้ว ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนฝึกหัดครู นักเรียน-
เกษตรกรรม และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จำนวน 450 คน พบว่า
นักเรียนทั้งหมดให้ความสำคัญในด้านการรักในชีวิตรอบกร้วเป็นอันดับ 1 ความกตัญญูเป็น
อันดับ 2 และความซื่อสัตย์เป็นอันดับ 3 ส่วนค่านิยมที่ได้อันดับต่ำที่สุดคือ ค่านิยมในระบบ
อาวุโส และค่านิยมในด้านการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศตามลำดับ (เกล็ดอม บุษย์แก้ว,
2515 : 34).

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า เป็นแนวทางในการตั้งข้อ
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. นักเรียนหญิงน่าจะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชาย
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีค่านิยมแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีความ
วิตกกังวลแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีค่านิยม
แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน น่าจะมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน น่าจะมีค่านิยมแตกต่างกัน
7. ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีความ
วิตกกังวลไม่แตกต่างกัน
8. ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีค่านิยม
ไม่แตกต่างกัน
9. ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่
นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

10. ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีความนิยมไปแตกต่างกัน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 472 คน ดังรายละเอียดในตารางข้างล่างนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนชาย - หญิงที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม

โรงเรียน	พุทธ			อิสลาม			รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
นราธิวาส	67	—	67	32	—	32	99
สตรีนราธิวาส	—	75	75	—	24	24	99
ตากใบ	22	18	40	3	2	5	45
สุโงโกลค	23	25	48	11	8	19	67
กันหยงมัส	12	12	24	7	4	11	35
รือเสาะชนูปถัมภ์	13	5	18	5	3	8	26
บาเจาะ	4	5	9	4	3	7	16
มัธยมสุโงโกลค	21	12	33	11	—	11	44
เวียงสุวรรณวิทยาคม	11	4	15	14	12	26	41
รวม	173	156	329	87	56	143	472

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามรวม 3 ชุด คือ

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

ใช้แบบสอบถามของ ถิ่น แพเพเซอร์ (ปริญญาพันธ์ 2517) แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีจำนวน 60 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ข้อที่ 1 - 20 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ข้อที่ 21 - 40 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ข้อที่ 41 - 60 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบโหดร้าย
คุ้มครองจนเกินไป

ตัวอย่าง

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติกับนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(๑) นักเรียนร่วมรับประทานอาหารกับพ่อแม่					
(๒) นักเรียนถูกพ่อแม่ด่าว่าให้เสียหายน					

ในการตรวจให้คะแนนนั้น ถ้าเขาใจนักเรียนกาเครื่องหมายลงในช่อง "มากที่สุด" ให้ 5 คะแนน "มาก" ให้ 4 คะแนน "ปานกลาง" ให้ 3 คะแนน "น้อย" ให้ 2 คะแนน และ "น้อยที่สุด" ให้ 1 คะแนน เพื่อรวมคะแนนแต่ละตอนทั้ง 20 พฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนแล้ว นักเรียนเขาใจได้คะแนนตอนหนึ่งค่าใดมากกว่าคะแนนในตอนรองลงมาไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน จะถือว่านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามประเภทที่ได้รับคะแนนสูงสุด การที่ถ่วงความแตกต่าง 5 คะแนน หรือเท่ากับคะแนนเริ่มของหนึ่งพฤติกรรมนั้น เพื่อจะได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่าง

	ทอด้ง	ประชานิโทย	คุ่มกรรณ
คะแนนของนาย ก.	69	75	67
คะแนนของนาย ข.	76	87	50

จากตัวอย่าง ขัดให้นาย ก. ได้รับการยอมรับเลี่ยนรูปแบบประชานิโทย เพราะได้คะแนนสูงกว่าคะแนนรองลงมา คือ ทอด้ง เกินกว่า 5 คะแนน ส่วนนาย ข. ต้องคัดออกไป ไม่นำมาวิเคราะห์ เพราะคะแนนประชานิโทยสูงกว่าทอด้งไปเกิน 5 คะแนน แม้จะมากกว่า การให้คะแนนกลุ่มรองจนเกินไปถึง 30 คะแนนก็ตาม

แบบสอบถามการยอมรับเลี่ยนรูปแบบประชานิโทยนี้ใช้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9692

2. แบบสอบถามความวิตกกังวล

ใช้แบบสอบถามของ ประสิทธิ์ บัวคลี (ปริญญาโท 2514) แบบสอบถามที่ใช้ เป็นแบบสอบถามวัดความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียน มีจำนวน 40 ข้อ

ตัวอย่างข้อสอบ

1. ข้าพเจ้าเป็นคนใจน้อย
2. ข้าพเจ้าจะมีความวิตกกังวลเสมอ

ในการตอบแบบสอบถาม ได้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาตนเองว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ แล้วไปกาเครื่องหมาย ✓ ลงในกระดานคำตอบ ดังตัวอย่าง

	ไม่จริงเลย	จริงน้อย	จริงปานกลาง	จริงมาก	จริงที่สุด
	0	1	2	3	4
(๑)					
(๐๐)					

ในการตรวจให้คะแนน ถ้านักเรียนกาตอบข้อของ 4 ให้ 5 คะแนน
กาตอบข้อของ 3 ให้ 4 คะแนน และกาตอบข้อของ 2, 1, 0 ให้ 3, 2 และ 1 คะแนน
ตามลำดับ นักเรียนคนใดได้คะแนนมากแสดงว่าเป็นผู้มีความวิตกกังวลสูง ถ้าได้คะแนนน้อย
แสดงว่ามีความวิตกกังวลต่ำ

แบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .7208

3. แบบสอบถามค่านิยม

3.1 การสร้างแบบสอบถาม

ดำเนินการโดยให้นักเรียนชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนนราธิวาส และ
โรงเรียนสตรีนราธิวาส รวม 80 คน เขียนเก็บข้อมูลค่านิยมที่จะศึกษา คือ ค่านิยมทาง
การศึกษา ความกตัญญู ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม ความประหยัด
อาชีพรับราชการ การใช้สิทธิในประเพณี และบริการสังคม นำกำาเขียนเหล่านั้นมาหาความ
ถี่ของข้อความที่นักเรียนให้กาจำกัดความมากที่สุด จากนั้นสร้างแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็น
สถานการณ์ โดยสถานการณ์ที่สร้างขึ้นจะเน้นถึงค่านิยมจากนิยามที่ให้นักเรียนเขียน สถานการณ์
ที่สร้างขึ้นรวมทั้งสิ้น 36 สถานการณ์ เช่น นักเรียนได้ให้สัมภาษณ์ของค่านิยมในอาชีพรับราชการ
ว่า หมายถึง "ความรู้สึกพึงพอใจและชอบทำงานในอาชีพรับราชการ" สถานการณ์ที่สร้างขึ้น
เพื่อจะถามค่านิยมในอาชีพรับราชการ มีลักษณะดังนี้

"วิโรจน์มีอาชีพรับราชการ ได้รับเงินเดือน 1,220 บาท ค่อมานบริษัท
แห่งหนึ่งมาติดต่อให้วิโรจน์ไปทำงาน โดยจะให้เงินเดือนขึ้นแรก 2,000 บาท แต่วิโรจน์
คัดลิจใจรับราชการ"

ก. ท่านคิดว่าถ้าท่านเป็นวิโรจน์ เขาจะคัดลิจใจเหมือนวิโรจน์มากน้อย
เพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นวิโรจน์ ท่านจะคัดลิจใจเหมือนวิโรจน์มากน้อยเพียงไร

ลักษณะของแบบสอบถามนี้ จะถามทั้งค่านิยมที่นักเรียนคิดว่าสังคม
มีค่านิยมเป็นอย่างไร (คำถามข้อ ก.) และถามค่านิยมของนักเรียนเองด้วยว่า นักเรียนเอง
จะมีค่านิยมเป็นอย่างไร (คำถามข้อ ข.)

3.2 การออกแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านสถานการณ์ แล้วพิจารณาว่า ในสถานการณ์ที่เห็น ถ้าบุคคลอื่น ๆ เป็นบุคคลในสถานการณ์เองแล้ว เขาเหล่านั้นจะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนบุคคลในสถานการณ์มากน้อยเพียงไร และถ้าหากตัวนักเรียนเองเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะตัดสินใจ หรือกระทำเหมือนบุคคลในสถานการณ์มากน้อยเพียงไร หลังจากพิจารณาแล้ว ก็กาเครื่องหมาย $\times$ กับ หมายเลขต่าง ๆ ในกระดานคำตอบ ซึ่งแยกไว้ต่างหาก การจะกาเครื่องหมาย $\times$ กับหมายเลขใด ให้ดูเกณฑ์ดังนี้

น้อย	1	2	3	4	5	มาก
------	---	---	---	---	---	-----

การตอบข้อ ก.

กาหมายเลข 5 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าคนส่วนใหญ่จะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กาหมายเลข 4 หมายความว่า นักเรียนคิดว่ามีคนมากกว่าครึ่งหนึ่งจะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กาหมายเลข 3 หมายความว่า นักเรียนคิดว่ามีคนประมาณครึ่งหนึ่งจะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กาหมายเลข 2 หมายความว่า นักเรียนคิดว่ามีคนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งจะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กาหมายเลข 1 หมายความว่า นักเรียนคิดว่ามีคนจำนวนน้อยมากที่จะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

การตอบข้อ ข.

กาหมายเลข 5 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าตัวเองจะต้องตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์อย่างแน่นอน

ภาพฉายเลข 4 หมายความว่า นักเรียนยังมีความลังเลใจที่จะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ แต่ก็มีแนวโน้มที่จะกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

ภาพฉายเลข 5 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้สึกทั้งอยากจะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ และทั้งไม่อยากจะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ เป็นความรู้สึกที่เท่า ๆ กัน

ภาพฉายเลข 2 หมายความว่า นักเรียนยังมีความลังเลใจที่จะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ แต่ก็มีแนวโน้มที่จะไม่กระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

ภาพฉายเลข 1 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าตัวเองจะต้องตัดสินใจหรือกระทำไม่เหมือนกับบุคคลในสถานการณ์อย่างแน่นอน

3.3 การตรวจให้คะแนน

ก. ถ้าสถานการณ์ใดก็ตาม เป็นการเฝ้าถึงคำนึงค่านใด ๆ การตรวจให้คะแนน คือเกณฑ์ดังนี้

ภาพฉายเลข 5 ให้ 5 คะแนน

ภาพฉายเลข 4 ให้ 4 คะแนน

ภาพฉายเลข 3 ให้ 3 คะแนน

ภาพฉายเลข 2 ให้ 2 คะแนน

ภาพฉายเลข 1 ให้ 1 คะแนน

ได้แก่ 2, 7, 9, 16, 17, 18, 19, 25, 26 และ 27

ข. ถ้าสถานการณ์ใดก็ตาม เป็นการเฝ้าถึงคำนึงค่านใด ๆ การตรวจให้คะแนน คือเกณฑ์ดังนี้

ภาพฉายเลข 5 ให้ 1 คะแนน

ภาพฉายเลข 4 ให้ 2 คะแนน

ภาพฉายเลข 3 ให้ 3 คะแนน

ภาพฉายเลข 2 ให้ 4 คะแนน

ภาพฉายเลข 1 ให้ 5 คะแนน

ไถ่แก้อ 1, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 20, 21, 22, 23, และ 24

3.4 การทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 36 ข้อ ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ และโรงเรียนสตรีศรีศาคาปี จังหวัดปัตตานี จำนวน 125 คน แบ่งนักเรียนชาย 55 คน และนักเรียนหญิง 70 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ก. บรรวให้คะแนนตามเกณฑ์ข้อ 3.3 แล้วนำเอาคะแนน 27 % ของกลุ่มสูง และ 27 % ของกลุ่มต่ำ มาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ในจำนวน 36 ข้อนี้ เฉพาะข้อที่มีค่า t สูงไว้ 27 ข้อ

ข้อ 1, 10, 19	ถามค่านิยมทางการศึกษา
ข้อ 2, 11, 20	ถามค่านิยมทางความกตัญญู
ข้อ 3, 12, 21	ถามค่านิยมทางความซื่อสัตย์สุจริต
ข้อ 4, 13, 22	ถามค่านิยมทางความรับผิดชอบ
ข้อ 5, 14, 23	ถามค่านิยมในความยุติธรรม
ข้อ 6, 15, 24	ถามค่านิยมในทางประหยัด
ข้อ 7, 16, 25	ถามค่านิยมในอาชีพรับราชการ
ข้อ 8, 17, 26	ถามค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ
ข้อ 9, 18, 27	ถามค่านิยมทางบริการสังคม

ข. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7971

แบบสอบถามทั้ง 3 ชุดซึ่งใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงไว้ในภาคผนวก.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำแบบสอบถามต่าง ๆ ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้
2. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามแต่ละชุดพร้อม ๆ กัน และตามลำดับ คือ
 - 2.1 แบบสอบถามภาว ะวิคกัังวล
 - 2.2 แบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดู
 - 2.3 แบบสอบถามค่านิยม
3. ก่อนการตอบแบบสอบถามแต่ละชุด ให้นักเรียนอ่านคำสั่งในการตอบให้เข้าใจเสียก่อน และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยในการตอบ เมื่อแน่ใจว่านักเรียนทุกคนเข้าใจแล้ว จึงให้เริ่มทำ

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ก็ดำเนินการตรวจวิเคราะห์เนื้อหาของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยตรวจแบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดูก่อน หากกระถามคำตอบของนักเรียนคนใดได้คะแนนการยอมรับเลี้ยงดูแบบใดแบบหนึ่งคือ แบบทอดทิ้ง แบบประมาทโดย หรือแบบให้ความรักประจบจนเกินไป มากกว่าคะแนนรองไม่เกิน 5 คะแนน จะคัดออกไป ไม่นำมาพิจารณาในการวิเคราะห์หาค่าสถิติ จากวิธีการนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมี 680 คน แต่สามารถนำมาวิเคราะห์จริงได้ 472 คน ดังรายละเอียดตามตาราง 1 หน้า 20.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนค่าในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	t - test
F	แทน	F - test
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom
q	แทน	Studentized Range Statistic
U	แทน	The Mann - Whitney U Test
H	แทน	The Kruskal - Wallis One - way Analysis of Variance by Ranks
R	แทน	อันดับของค่านิยม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

1. เปรียบเทียบความถูกต้องของนักเรียน โดยจำแนกเพศ ศาสนา และ
การอบรมเลี้ยงดู

2. เปรียบเทียบกานิยมของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ศาสนา และการ
อบรมเลี้ยงดู

เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จึงแสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ

ตาราง 2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น
เพศ และ ศาสนา

การอบรมเลี้ยงดู	พุทธ			อิสลาม			รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ทอดทิ้ง	34	16	50	11	6	17	67
ประชาธิปไตย	121	115	236	64	37	101	337
ผู้คุมกรอง	18	25	43	12	13	25	68
รวม	173	156	329	87	56	143	472

จากตาราง 2 จะเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
คิดได้ถึง 7 ใน 10 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบ
ผู้คุมกรองจนเกินไป มีจำนวนพอ ๆ กัน ถัดรวมกันได้ประมาณ 3 ใน 10 ของนักเรียน
ทั้งหมด

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ศาสนา และการ
อบรมเลี้ยงดู

ตาราง 3 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
ชาย	260	117.0807	430.8467	20.7568	1.5165
หญิง	212	120.0424	457.2730	21.3839	

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความวิตกกังวลแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า "นักเรียนหญิงจะมีความ
วิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชาย"

ตาราง 4 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และ
นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ศาสนา	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
พุทธ	329	118.0577	489.3228	22.1206	.5924
อิสลาม	143	119.2237	341.3016	18.4743	

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า
"นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม จะมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน"

ตาราง 5 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง
แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	8,431.4758	2	4,215.7379	9.8535 **
Experimental error	200,666.7870	469	427.8609	
Total	209,098.2628	471		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 5 ที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน น่าจะมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน" เพื่อที่จะทราบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใด มีความวิตกกังวล แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใด จึงทดสอบคะแนนเฉลี่ยเป็นคู่ๆ โดยใช้ Studentized Range Statistic แบบ Newman - Keuls ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	ประชาธิปไตย	ทอดทิ้ง	คุ้มครอง
		115.7833	123.4776	126.4411
ประชาธิปไตย	115.7833	—	7.6943*	10.6578*
ทอดทิ้ง	123.4776	—	—	2.9635
คุ้มครอง	126.4411			
		$r = 2$		$r = 3$
		q.95(r,369)		2.77 3.31
$\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$		q.95(r,369)		5.98 7.15

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบ
ให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลแตกต่างกันเล็กน้อย ไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ.

ตาราง 7 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้
รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน

การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
หอคกึ่ง	ชาย	45	123.5777	598.2494	24.4591	.0569
	หญิง	22	123.2727	338.2077	18.3904	
ประชาธิปไตย	ชาย	185	114.8000	350.0739	18.7102	.9672
	หญิง	152	116.9802	484.7214	22.0163	
กุ่มกรอง	ชาย	30	121.4000	601.0759	24.5168	1.7214
	หญิง	38	130.4210	282.1963	16.7986	

จากตาราง 7 แสดงว่าในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบก็อแบบหอคกึ่ง แบบประชาธิปไตย และแบบโ้กความกุ่มกรองจนเกินไป นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 7 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีกวัชวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน"

ตาราง 8 เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียน
ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมด้วยรูปแบบเดียวกัน

การอบรมเลี้ยงดู	ศาสนา	N	$\bar{X}$	S^2	S	t
หอคทั้ง	พุทธ	50	123.7000	568.4183	23.8415	.1553
	อิสลาม	17	122.8235	347.7794	18.6488	
ประชาธิปไตย	พุทธ	236	115.4661	456.0967	21.3564	.4747
	อิสลาม	101	116.5247	306.9118	17.5188	
กุ่มครอง	พุทธ	43	125.7209	469.3012	21.6633	.4710
	อิสลาม	25	127.6800	811.0600	28.4791	

จากตาราง 8 แสดงว่าในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ คือแบบหอคทั้ง แบบ
ประชาธิปไตย และแบบให้ความกุ่มครองจนเกินไป นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียน
ที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตาม
สมมุติฐานข้อ 9 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียน
ที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน"

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ศาสนา และการอบรมเลี้ยงดู

การวิเคราะห์ค่านิยมของนักเรียนในตอนนี้ ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. ค่านิยมของนักเรียนเอง
2. ค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน

ตาราง 9 อันดับค่านิยมของนักเรียน และค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน

ค่านิยม	ค่านิยมของนักเรียน		ค่านิยมของสังคม	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	10.6716	5	8.8707	2
ความกตัญญู	10.7648	3	8.5847	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.5466	1	7.6334	8
ความรับผิดชอบ	10.1546	7	7.9978	5
ความยุติธรรม	10.8432	2	7.9555	6
ความประหยัด	9.2711	9	7.1588	9
อาชีพรับราชการ	9.7288	8	9.5148	1
การใจเลิกล้มถิ่นในประเทศ	10.3008	6	7.7457	7
การบริการสังคม	10.7033	4	8.5211	4

จากตาราง 9 จะเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการศึกษาครั้งนี้ เน้นค่านิยมทางความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปก็ความยุติธรรม และความกตัญญู อันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายคือ ค่านิยมในความประหยัด และอาชีพรับราชการตามลำดับ ส่วนค่านิยมของสังคมนั้น นักเรียนถือว่าสังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปก็ การศึกษา และความกตัญญู ส่วนอันดับสุดท้ายคือค่านิยมในทางประหยัด และรองอันดับสุดท้ายคือค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต.

ตาราง 10 อันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ค่านิยม	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	10.3807	5	11.0283	4
ความกตัญญู	10.7423	3	11.0471	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.3615	1	11.7735	1
ความรับผิดชอบ	9.9076	7	10.4575	6
ความยุติธรรม	10.3961	4	11.3915	2
ความประหยัด	9.3269	9	9.2028	9
อาชีพรับราชการ	9.4709	8	10.0377	8
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.2653	6	10.3443	7
การบริการสังคม	10.6038	2	10.8254	5

จากตาราง 10 จะเห็นว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงเน้นค่านิยมในด้านต่าง ๆ ใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็เน้นค่านิยมทางความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง ความกตัญญู เป็นอันดับสาม ส่วนอันดับสองนั้นต่างกัน คือ นักเรียนชายเน้นค่านิยมทางบริการสังคม นักเรียนหญิงเน้นค่านิยมในความยุติธรรม ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็เน้นค่านิยมในทางประหยัดและค่านิยมในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายตามลำดับ

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง

ค่านิยม	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.3807	8	11.0283	14
ความกตัญญู	10.7423	11	11.0471	15
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.3615	16	11.7735	18
ความรับผิดชอบ	9.9076	4	10.4575	10
ความยุติธรรม	10.3961	9	11.3915	17
ความประหยัด	9.3269	2	9.2028	1
อาชีพรับราชการ	9.4769	3	10.0377	5
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.2653	6	10.3443	7
การบริการสังคม	10.6038	12	10.8254	13
	$R_1 = 71$		$R_2 = 100$	

$$U = 26$$

จากตาราง 11 ค่า $U = 26$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการ
เน้นอันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า "นักเรียนชายและนักเรียนหญิงน่าจะมีค่านิยมแตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของ
คะแนนเฉลี่ยของค่านิยมแต่ละด้านทั้งปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ค่านิยม	นักเรียนชาย			นักเรียนหญิง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	260	10.3807	2.5219	212	11.0283	2.3666	2.8743*
ความกตัญญู	260	10.7423	2.5199	212	11.0471	2.5992	1.2860
ความซื่อสัตย์สุจริต	260	11.3615	2.6668	212	11.7735	2.9507	1.5767
ความรับผิดชอบ	260	9.9076	2.6169	212	10.4575	2.6382	2.2620*
ความยุติธรรม	260	10.3961	2.8148	212	11.3915	2.5689	4.0153*
ความประหยัด	260	9.3269	2.6936	212	9.2028	2.8998	.4776
อาชีพรับราชการ	260	9.4769	2.8125	212	10.0377	2.9302	2.1066
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	260	10.2653	2.5834	212	10.3443	2.4064	.3434
การบริการสังคม	260	10.6038	2.6871	212	10.8254	2.5054	.9260

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า

1. นักเรียนหญิงมีค่านิยมทางการศึกษาและค่านิยมในความยุติธรรมสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนหญิงมีค่านิยมทางความรับผิดชอบและค่านิยมในอาชีพรับราชการสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่านิยมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความยุติธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความประหยัด การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ และการบริการสังคม

ตาราง 13 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ค่านิยม	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	8.9538	2	8.7688	2
ความกตัญญู	8.5615	3	8.6132	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.6269	8	7.6415	7
ความรับผิดชอบ	8.1653	5	7.7924	6
ความยุติธรรม	7.9307	6	7.9858	5
ความประหยัด	7.4500	9	6.8018	9
อาชีพรับราชการ	9.3307	1	9.7405	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.8730	7	7.5896	8
การบริการสังคม	8.5500	4	8.4858	4

จากตาราง 13 จะเห็นว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือทางก๊ิกคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการ ค่านิยมทางการศึกษา และค่านิยมทางความกตัญญู เป็นอันดับหนึ่ง สอง และสามตามลำดับ ส่วนค่านิยมอันดับสุดท้ายคือค่านิยมในทางประหยัด

นักเรียนชายคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับรองสุดท้าย แต่ นักเรียนหญิงคิดว่า สังคมเน้นค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับการนิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ค่านิยม	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	8.9538	16	8.7688	15
ความกตัญญู	8.5615	13	8.6132	14
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.6269	4	7.6415	6
ความรับผิดชอบ	8.1653	10	7.7924	5
ความยุติธรรม	7.9307	8	7.9858	9
ความประหยัด	7.4500	2	6.8018	1
อาชีพรับราชการ	9.3307	17	9.7405	18
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.8730	7	7.5896	3
การบริการสังคม	8.5500	12	8.4858	11
	$R_1 = 89$		$R_2 = 82$	

$$U = 37$$

จากตาราง 14 ค่า $U = 37$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเกี่ยวกับการเน้นอันดับการนิยมของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความถี่เห็นของ
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ค่านิยม	นักเรียนชาย			นักเรียนหญิง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	260	8.9538	2.4125	212	8.7688	2.2994	.8517
ความกตัญญู	260	8.5615	2.5270	212	8.6132	2.7070	.2129
ความซื่อสัตย์สุจริต	260	7.6269	3.1023	212	7.6415	3.3808	.0484
ความรับผิดชอบ	260	8.1653	2.5678	212	7.7924	2.4753	1.6018
ความยุติธรรม	260	7.9307	2.8937	212	7.9858	2.8124	.2090
ความประหยัด	260	7.4500	2.8067	212	6.8018	2.4568	2.6785**
อาชีพรับราชการ	260	9.3307	2.5129	212	9.7405	2.3755	1.8189
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	260	7.8730	2.5077	212	7.5896	2.4642	1.2348
การบริการสังคม	260	8.5500	2.7469	212	8.4858	2.6671	.2568

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนชายคิดว่าสังคมมีค่านิยมในทางประหยัดสูงกว่าที่นักเรียนหญิงคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมในด้านอื่นๆ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 อันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ค่านิยม	นักเรียนพุทธ		นักเรียนอิสลาม	
	$\bar{x}$	อันดับ	$\bar{x}$	อันดับ
การศึกษา	10.8541	3	10.2517	6
ความกตัญญู	10.8024	4	10.6783	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.4893	1	11.6783	1
ความรับผิดชอบ	10.2401	7	9.9580	8
ความยุติธรรม	10.9209	2	10.6643	4
ความประหยัด	9.1337	9	9.5874	9
อาชีพรับราชการ	9.5805	8	10.0699	7
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.3191	6	10.2587	5
การบริการสังคม	10.6079	5	10.9230	2

จากตาราง 16 จะเห็นว่าทั้งนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ต่างก็เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง และเน้นค่านิยมในทางประหยัดเป็นอันดับท้าย ค่านิยมที่เป็นอันดับสองและสามของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธคือความยุติธรรมและการศึกษาตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามให้ค่านิยมในการบริการสังคม และความกตัญญู เป็นอันดับสองและสามตามลำดับ

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ค่านิยม	นักเรียนพุทธ		นักเรียนอิสลาม	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.8541	14	10.2517	7
ความกตัญญู	10.8024	13	10.6783	12
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.4893	17	11.6783	18
ความรับผิดชอบ	10.2401	6	9.9580	4
ความยุติธรรม	10.9209	15	10.6643	11
ความประหยัด	9.1337	1	9.5874	3
อาชีพรับราชการ	9.5805	2	10.0699	5
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.3191	9	10.2587	8
การบริการสังคม	10.6079	10	10.9230	16
	$R_1 = 87$		$R_2 = 84$	

$$U = 39$$

จากตาราง 17 ถ้า $U = 39$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเน้นอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า "นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีค่านิยมแตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและ
นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ค่านิยม	นักเรียนพุทธ			นักเรียนอิสลาม			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	329	10.8541	2.4525	143	10.2517	2.4737	2.4418 *
ความกตัญญู	329	10.8024	2.4706	143	10.6783	2.7796	.4609
ความซื่อสัตย์สุจริต	329	11.4893	2.8574	143	11.6783	2.6764	.6912
ความรับผิดชอบ	329	10.2401	2.6584	143	9.9580	2.5888	1.0804
ความยุติธรรม	329	10.9209	2.7083	143	10.6643	2.8431	.9147
ความประหยัด	329	9.1337	2.7850	143	9.5874	2.7713	1.6331
อาชีพรับราชการ	329	9.5805	2.9322	143	10.0699	2.7235	1.7534
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	329	10.3191	2.5539	143	10.2587	2.3904	.2472
การบริการสังคม	329	10.6079	2.6332	143	10.9230	2.5400	1.2260

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีค่านิยมทางการศึกษาสูงกว่า
นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่านิยมด้านอื่น ๆ
แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ.

ตาราง 19 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ค่านิยม	นักเรียนพุทธ		นักเรียนอิสลาม	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	8.9179	2	8.7622	3
ความกตัญญู	8.4103	4	8.9860	2
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.5957	7	7.7202	8
ความรับผิดชอบ	7.8581	6	8.3216	6
ความยุติธรรม	7.9088	5	8.0629	7
ความประหยัด	6.9300	9	7.6853	9
อาชีพรับราชการ	9.4437	1	9.6783	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.4863	8	8.3426	5
การบริการสังคม	8.4224	3	8.7482	4

จากตาราง 19 จะเห็นว่าทั้งนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ต่างมีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการเป็นอันดับหนึ่ง และสังคมเน้นค่านิยมในทางประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย

นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ คิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในการศึกษาเป็นอันดับสอง การบริการสังคมเป็นอันดับสาม และค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศเป็นอันดับรองสุดท้าย ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความกตัญญูเป็นอันดับสอง การศึกษาเป็นอันดับสามและความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับรองสุดท้าย.

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จาก
ความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือ
ศาสนาอิสลาม

ค่านิยม	นักเรียนพุทธ		นักเรียนอิสลาม	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	8.9179	15	8.7622	14
ความกตัญญู	8.4103	11	8.9860	16
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.5957	3	7.7202	5
ความรับผิดชอบ	7.8581	6	8.3216	9
ความยุติธรรม	7.9088	7	8.0629	8
ความประหยัด	6.9300	1	7.6858	4
อาชีพรับราชการ	9.4437	17	9.6783	18
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.4863	2	8.3426	10
การบริการสังคม	8.4224	12	8.7482	13
	$R_1 = 75$		$R_2 = 97$	

$$U = 29$$

จากตาราง 20 ค่า $U = 29$ ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความคิดเกี่ยวกับการเน้น
อันดับค่านิยมของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียน
ที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ค่านิยม	นักเรียนพุทธ			นักเรียนอิสลาม			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	329	8.9176	2.3715	143	8.7622	2.3435	.6617
ความกตัญญู	329	8.4103	2.6188	143	8.9860	2.5425	2.2409 *
ความซื่อสัตย์สุจริต	329	7.5957	3.1983	143	7.7202	3.3004	.3805
ความรับผิดชอบ	329	7.8581	2.5651	143	8.3216	2.4281	1.8742
ความยุติธรรม	329	7.9088	2.8269	143	8.0629	2.9244	.5317
ความประหยัด	329	6.9300	2.4664	143	7.6853	3.0382	2.6234 **
อาชีพรับราชการ	329	9.4437	2.4088	143	9.6783	2.5690	.9298
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	329	7.4863	2.5183	143	8.3426	2.3228	3.5903 **
การบริการสังคม	329	8.4224	2.6734	143	8.7482	2.7844	1.1830

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามคิดว่าสังคมมีค่านิยมทางความกตัญญู ความประหยัด และการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ สูงกว่าที่นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมในด้านอื่น ๆ ระหว่างนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 อันดับค่านิยมของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคิดทั้ง
แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ทอคิด		ประชาธิปไตย		คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	10.6567	4	10.8100	2	10.0000	7
ความกตัญญู	10.8656	3	10.7655	4	10.6617	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.8059	1	11.4480	1	11.7794	1
ความรับผิดชอบ	9.9552	7	10.1543	7	10.3529	5
ความยุติธรรม	10.9253	2	10.7062	5	11.4411	2
ความประหยัด	9.8059	8	9.2255	9	8.9705	9
อาชีพรับราชการ	9.1194	9	9.8575	8	9.6911	8
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.1641	6	10.3293	6	10.2941	6
การบริการสังคม	10.4925	5	10.7982	3	10.4411	4

จากตาราง 22 จะเห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบต่างเน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคิดทั้งและแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป ต่างก็เน้นค่านิยมในความยุติธรรม และความยุติธรรมเป็นอันดับสองและสามตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเน้นค่านิยมทางการศึกษา และการบริการสังคมเป็นอันดับสองและสามตามลำดับ

นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป ต่างเน้นค่านิยมในความประหยัดและอาชีพรับราชการ เป็นอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคิด เน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการและความประหยัดเป็นอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายตามลำดับ.

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอติ่ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความ
คุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ทอติ่ง		ประชาธิปไตย		คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.6567	16	10.8100	21	10.0000	8
ความกตัญญู	10.8656	22	10.7655	19	10.6617	17
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.8059	27	11.4480	25	11.7794	26
ความรับผิดชอบ	9.9552	7	10.1543	9	10.3529	13
ความยุติธรรม	10.9253	23	10.7062	18	11.4411	24
ความประหยัด	9.8059	5	9.2255	3	8.9705	1
อาชีพรับราชการ	9.1194	2	9.8575	6	9.6911	4
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.1641	10	10.3293	12	10.2941	11
การบริการสังคม	10.4925	15	10.7982	20	10.4411	14
	$R_1 = 127$		$R_2 = 133$		$R_3 = 118$	

$$H = .2010$$

จากตาราง 23 ค่า $H = .2010$ ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
การเน้นอันดับค่านิยมของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอติ่ง แบบประชาธิปไตย และ
แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป แตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
ข้อ 6 ที่ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน น่าจะมีค่านิยมแตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนเด่นชัดขึ้น จึงเปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้าน
โดยใช้ F - test

ตาราง 24 เปรียบเทียบค่านิยมทางการศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	37.149	2	18.5745	3.0664
Experimental error	2,840.951	469	6.0575	
Total	2,878.100	471		

จากตาราง 24 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบค่านิยมทางความกตัญญูของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	1.403	2	.7015	.1065
Experimental error	3,099.494	469	6.6087	
Total	3,100.894	471		

จากตาราง 25 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมทางความกตัญญูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอททั้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจน
เกินไป

Source of variation,	SS	df	MS	F
Treatments	11.463	2	5.7315	.7343
Experimental error	3,660.512	469	7.8049	
Total	3,671.975	471		

จากตาราง 26 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอททั้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 เปรียบเทียบค่านิยมในความรับผิดชอบ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบทอททั้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	5.337	2	2.6685	.3825
Experimental error	3,272.373	469	6.9773	
Total	3,277.710	471		

จากตาราง 27 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอททั้ง แบบ
ประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 เปรียบเทียบค่านิยมในความยุติธรรม ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอchtig แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	31.090	2	15.5450	2.0657
Experimental error	3,529.309	469	7.5252	
Total	3,560.399	471		

จากตาราง 28 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอchtig แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป มีค่านิยมในความยุติธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 เปรียบเทียบค่านิยมในความประหยัค ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอchtig แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	26.008	2	13.0040	1.6805
Experimental error	3,629.281	469	7.7384	
Total	3,655.289	471		

จากตาราง 29 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอchtig แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป มีค่านิยมในความประหยัคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 30 เปรียบเทียบค่านิยมในอาชีพรับราชการ ของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครอง
จนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	30.564	2	15.2820	1.8536
Experimental error	3,866.725	469	8.2446	
Total	3,897.289	471		

จากตาราง 30 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป มีค่านิยมในอาชีพรับราชการแตกต่างกันอย่าง ไม่เป็นนัยสำคัญทาง
สถิติ

ตาราง 31 เปรียบเทียบค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศของนักเรียนที่ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครอง
จนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	1.527	2	.7635	.1214
Experimental error	2,949.753	469	6.2895	
Total	2,951.280	471		

จากตาราง 31 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป มีค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศแตกต่างกันอย่าง ไม่
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 เปรียบเทียบค่านิยมในการบริการสังคม ของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครอง
จนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	10.684	2	5.3420	.7854
Experimental error	3,189.791	469	6.8013	
Total	3,200.475	471		

จากตาราง 32 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในการบริการสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 33 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอททั้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครอง
จนเกินไป

ค่านิยม	ทอททั้ง		ประชาธิปไตย		คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	8.3582	3	8.9258	2	9.1092	2
ความกตัญญู	8.5373	2	8.7527	4	8.5441	4
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.7910	7	7.6023	8	7.6323	8
ความรับผิดชอบ	8.0447	5	7.8931	5	8.4705	5
ความยุติธรรม	7.8059	6	7.7922	6	8.9117	3
ความประหยัด	7.2089	9	7.0563	9	7.6176	9
อาชีพรับราชการ	9.3283	1	9.6112	1	9.2205	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.5820	8	7.6913	7	8.1764	6
การบริการสังคม	8.1791	4	8.6617	3	8.1617	7

จากตาราง 33 จะเห็นว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอททั้ง แบบ
ประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป ต่างมีความคิดตรงกันว่า สังคมเน้นค่านิยม
ในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับหนึ่ง และค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย

นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป
มีความคิดตรงกันว่า สังคมเน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับสองและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต
เป็นอันดับรองสุดท้าย ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอททั้ง มีความคิดว่าสังคมเน้น
ค่านิยมทางความกตัญญู เป็นอันดับสองและค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกันกับค่านิยมของสังคม จาก
ความถี่เห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง
แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ทอดทิ้ง		ประชาธิปไตย		คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	8.3582	16	8.9258	23	9.1092	24
ความกตัญญู	8.5373	18	8.5727	20	8.5441	19
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.7910	8	7.6023	4	7.6323	6
ความรับผิดชอบ	8.0447	12	7.8931	11	8.4705	17
ความยุติธรรม	7.8059	10	7.7922	9	8.9117	22
ความประหยัด	7.2080	2	7.0563	1	7.6176	5
อาชีพรับราชการ	9.3283	26	9.6112	27	9.2205	25
การใช้ชีวิตในสังคม	7.5820	3	7.6913	7	8.1764	14
การบริการสังคม	8.1791	15	8.6617	21	8.1617	13
	$R_1 = 110$		$R_2 = 123$		$R_3 = 145$	

$$H = 1.1040$$

จากตาราง 34 ค่า $H = 1.1040$ ไม่นับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป
มีความคิดเกี่ยวกับการเน้นค่านิยมของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่นับสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงเปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้าน
โดยใช้ F - test

ตาราง 35 เปรียบเทียบค่านิยมทางการศึกษาของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบ
ให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	22.288	2	11.1440	2.0065
Experimental error	2,604.829	469	5.5540	
Total	2,627.117	471		

จากตาราง 35 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมทางการศึกษาของสังคมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 เปรียบเทียบค่านิยมทางความกตัญญูของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความ
คุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	.367	2	.1835	.0269
Experimental error	3,200.244	469	6.8235	
Total	3,200.611	471		

จากตาราง 36 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมทางความกตัญญูของสังคมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 37 เปรียบเทียบค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	1.989	2	.9945	.0952
Experimental error	4,901.603	469	10.4512	
Total	4,903.592	471		

จากตาราง 37 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 38 เปรียบเทียบค่านิยมในความรับผิดชอบของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	19.035	2	9.5175	1.4800
Experimental error	3,015.963	469	6.4306	
Total	3,034.998	471		

จากตาราง 38 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมในความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 39 เปรียบเทียบค่านิยมในคุณธรรมของสังคม จากความคิดเห็นของ
นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และ
แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	72.657	2	36.3285	4.5249*
Experimental error	3,765.409	469	8.0286	
Total	3,838.066	471		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมในความยุติธรรมของสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อที่จะทราบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใดมีความ คิดเกี่ยวกับค่านิยมในความยุติธรรมของสังคมแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใด จึงทดสอบคะแนนเฉลี่ยเป็นคู่ ๆ โดยใช้ Studentized Range Statistic แบบ Newman - Keuls ดังปรากฏในตาราง 40

ตาราง 40 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมในความยุติธรรมของสังคม
จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอททั้ง
แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู		ประชาธิปไตย	ทอททั้ง	ควบคุมครอง
	$\bar{X}$	7.7923	7.8060	8.9118
ประชาธิปไตย	7.7923		.0137	1.1195*
ทอททั้ง	7.8060			1.1058*
ควบคุมครอง	8.9118			

	$r = 2$	$r = 3$
$q_{.95}(r, 369)$	2.77	3.31
$\sqrt{MS_{error}/n}$	.82	.98

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 แสดงว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป มีความคิดเห็นว่า
สังคมเน้นค่านิยมในความยุติธรรมสูงกว่าที่นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และ
แบบทอททั้ง คิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอททั้ง และแบบประชาธิปไตย มีความคิด
เกี่ยวกับค่านิยมในความยุติธรรมของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 41 เปรียบเทียบค่านิยมในความประหยัคของสังคม จากความคิดเห็นของ
นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ
แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	18.020	2	9.0100	1.2633
Experimental error	3,345.063	469	7.1323	
Total	3,363.083	471		

จากตาราง 41 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมในความประหยัคของสังคมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 42 เปรียบเทียบค่านิยมในอาชีพรับราชการของสังคม จากความคิดเห็นของ
นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย และ
แบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	11.350	2	5.6750	.9390
Experimental error	2,834.547	469	6.0438	
Total	2,845.897	471		

จากตาราง 42 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมในอาชีพรับราชการของสังคม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

ตาราง 43 เปรียบเทียบค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศของสังคม จาก
ความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง
แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	15.404	2	7.7020	1.2438
Experimental error	2,904.088	469	6.1921	
Total	2,919.492	471		

จากตาราง 43 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศของสังคม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 44 เปรียบเทียบค่านิยมทางบริการสังคมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบ
ให้ความคุ้มครองจนเกินไป

Source of variation	SS	df	MS	F
Treatments	23.280	2	11.6400	1.5904
Experimental error	3,432.509	469	7.3188	
Total	3,455.789	471		

จากตาราง 44 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย
และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมทางบริการสังคมของสังคมแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 45 แสดงอันดับกานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอคทั้ง

กานิยม	ชาย - ทอคทั้ง		หญิง - ทอคทั้ง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	10.8222	2	10.3181	5
ความกตัญญู	10.7333	3	11.1363	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.5555	1	12.3181	1
ความรับผิดชอบ	9.9555	8	9.9545	6
ความยุติธรรม	10.6888	4	11.4090	2
ความประหยัด	10.2888	6	8.8181	9
อาชีพรับราชการ	8.7333	9	9.9090	7
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.3111	5	9.8636	8
การบริการสังคม	10.2666	7	10.9545	4

จากตาราง 45 จะเห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง ต่างเน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมทางการศึกษา และความกตัญญู เป็นอันดับสองและสามตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมในความยุติธรรมเป็นอันดับสองและความกตัญญู เป็นอันดับสาม

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการ และความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย และการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ เป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 46 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยม ของนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทั้ง

ค่านิยม	ชาย - ทอทั้ง		หญิง - ทอทั้ง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.8222	13	10.3181	10
ความกตัญญู	10.7333	12	11.1363	15
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.5555	17	12.3181	18
ความรับผิดชอบ	9.9555	6	9.9545	5
ความยุติธรรม	10.6888	11	11.4090	16
ความประหยัด	10.2888	8	8.8181	2
อาชีพรับราชการ	8.7333	1	9.9090	4
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.3111	9	9.8636	3
การบริการสังคม	10.2666	7	10.9545	14
	$R_1 = 84$		$R_2 = 87$	

$$U = 39$$

จากตาราง 46 ค่า $U = 39$ ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
อันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทั้ง แตกต่างกันอย่าง
ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 8 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนี้
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีค่านิยมไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 47

ตาราง 47 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้าน ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับ
- การอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง

ค่านิยม	ชาย - ทอคทั้ง			หญิง - ทอคทั้ง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษามา	45	10.8222	2.5962	22	10.3181	2.6971	.7214
ความกตัญญู	45	10.7333	2.5796	22	11.1363	2.6600	.5382
ความซื่อสัตย์สุจริต	45	11.5555	2.8647	22	12.3181	3.0140	.5885
ความรับผิดชอบ	45	9.9555	2.2457	22	9.9545	3.3873	.0012
ความยุติธรรม	45	10.6888	2.9218	22	11.4090	2.9383	.9440
ความประหยัด	45	10.2888	2.7930	22	8.8181	2.4810	2.1849*
อาชีพรับราชการ	45	8.7333	3.0925	22	9.9090	3.2500	1.4127
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	45	10.3111	2.5745	22	9.8636	2.4161	.6968
การบริการสังคม	45	10.2666	3.0030	22	10.9545	2.2777	1.0416

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 แสดงว่านักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง มีค่านิยมในความประหยัดสูงกว่านักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่านิยมด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 48 วันกับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง

ค่านิยม	ชาย - ทอทัง		หญิง - ทอทัง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	8.5555	3	7.9545	3
ความกตัญญู	8.6666	2	8.2727	2
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.9333	6	7.5000	6.5
ความรับผิดชอบ	8.4444	4	7.2272	8
ความยุติธรรม	7.8222	7	7.7727	5
ความประหยัด	7.6222	8.5	6.5636	9
อาชีพรับราชการ	9.2222	1	9.5454	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.6222	8.5	7.5000	6.5
การบริการสังคม	8.3555	5	7.8181	4

จากตาราง 48 จะเห็นว่านักเรียนชายและหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทังต่างมีความคิดตรงกันว่า สังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการเป็นอันดับหนึ่ง ค่านิยมในความกตัญญู และค่านิยมทางการศึกษา เป็นอันดับสองและสามตามลำดับ

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทังมีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความประหยัด และการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความประหยัด และความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายตามลำดับ

ตาราง 49 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็น
ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง

ค่านิยม	ชาย - ทอคทั้ง		หญิง - ทอคทั้ง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	8.5555	15	7.9545	11
ความกตัญญู	8.6666	16	8.2727	12
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.9333	10	7.5000	3.5
ความรับผิดชอบ	8.4444	14	7.2272	2
ความยุติธรรม	7.8222	9	7.7727	7
ความประหยัด	7.6222	5.5	6.3636	1
อาชีพรับราชการ	9.2222	17	9.5454	18
การใช้สิทธิในในประเทศ	7.6222	5.5	7.5000	3.5
การบริการสังคม	8.3555	13	7.8181	8
	$R_1 = 105$		$R_2 = 66$	

๑

$$U = 21$$

จากตาราง 49 ค่า $U = 21$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง มีความคิดเกี่ยวกับการเน้นอันดับ
ค่านิยมของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 50

ตาราง 50 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง

ค่านิยม	ชาย - ทอทัง			หญิง - ทอทัง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศรัทธา	45	8.5555	2.5095	22	7.9545	2.0348	1.0492
ความกตัญญู	45	8.6666	2.2461	22	8.2727	2.8979	.5605
ความซื่อสัตย์สุจริต	45	7.9333	3.2710	22	7.5000	2.6231	.5841
ความรับผิดชอบ	45	8.4444	2.7098	22	7.2272	2.6354	1.7592
ความยุติธรรม	45	7.8222	3.1643	22	7.7727	2.6354	.0674
ความประหยัด	45	7.6222	2.9793	22	6.3636	2.5174	1.8070
อาชีพรับราชการ	45	9.2222	2.3050	22	9.5454	2.1542	.5636
การใช้สิทธิพลเมืองในประเทศ	45	7.6222	2.5252	22	7.5000	2.4250	.1910
การบริการสังคม	45	8.3555	2.8932	22	7.8181	2.5001	.7838

จากตาราง 50 แสดงว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 51 อันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	ชาย-ประชาธิปไตย		หญิง-ประชาธิปไตย	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	10.3459	4	11.3750	2.5
ความกตัญญู	10.5567	3	11.0197	4
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.2594	1	11.6776	1
ความรับผิดชอบ	9.7945	7	10.5921	6
ความยุติธรรม	10.1567	6	11.3750	2.5
ความประหยัด	9.1783	9	9.2828	9
อาชีพรับราชการ	9.7621	8	9.9136	8
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.2624	5	10.4078	7
การบริการสังคม	10.7027	2	10.9144	5

จากตาราง 51 จะเห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ต่างก็เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง ค่านิยมในความประหยัดและอาชีพรับราชการ เป็นอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายตามลำดับ

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เน้นค่านิยมในการบริการสังคมเป็นอันดับสองและค่านิยมในความกตัญญูเป็นอันดับสาม ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เน้นค่านิยมทางการศึกษาและความยุติธรรมเท่ากันคือเป็นอันดับ 2.5

ตาราง 52 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับกานนิยม ของนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

กานนิยม	ชาย-ประชาธิปไตย		หญิง-ประชาธิปไตย	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.3459	8	11.3750	16.5
ความกตัญญู	10.5567	10	11.0197	14
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.2594	15	11.6776	18
ความรับผิดชอบ	9.7945	4	10.5921	11
ความยุติธรรม	10.1567	6	11.3750	16.5
ความประหยัด	9.1783	1	9.2828	2
อาชีพรับราชการ	9.7621	3	9.9736	5
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.2624	7	10.4078	9
การบริการสังคม	10.7027	12	10.9144	13
	$R_1 = 66$		$R_2 = 105$	

$$U = 21$$

จากตาราง 52 ถ้า $U = 21$ ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
อันดับกานนิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
แตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 8 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดู
แต่ละแบบนี้ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีกานนิยมไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะกานนิยมของนักเรียนเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของกานนิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 53

ตาราง 53 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้าน ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	ชาย-ประชาธิปไตย			หญิง-ประชาธิปไตย			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	185	10.3459	2.5322	152	11.3750	2.2693	3.9353**
ความกตัญญู	185	10.5567	2.5104	152	11.0197	2.5925	1.6559
ความซื่อสัตย์สุจริต	185	11.2594	2.6657	152	11.6776	3.0765	1.3188
ความรับผิดชอบ	185	9.7945	2.6191	152	10.5921	2.5171	2.8455**
ความยุติธรรม	185	10.1567	2.7998	152	11.3750	2.5182	4.2039**
ความประหยัด	185	9.1783	2.5357	152	9.2828	2.8758	.3502
อาชีพรับราชการ	185	9.7621	2.5912	152	9.9736	2.9452	.6929
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	185	10.2624	2.5452	152	10.4078	2.3707	.5423
การบริการสังคม	185	10.7027	2.5840	152	10.9144	2.4895	.7645

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 53 แสดงว่านักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีค่านิยมทางการศึกษา ความรับผิดชอบ และความยุติธรรม สูงกว่านักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่านิยมด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 54 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	ชาย-ประชาธิปไตย		หญิง-ประชาธิปไตย	
	$\bar{x}$	อันดับ	$\bar{x}$	อันดับ
การศึกษา	8.9243	2	8.9276	2
ความกตัญญู	8.5837	4	8.6250	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.4486	8	7.7302	7
ความรับผิดชอบ	7.9783	5	7.7894	6
ความยุติธรรม	7.7729	7	7.8157	5
ความประหยัด	7.2452	9	6.8289	9
อาชีพรับราชการ	9.4810	1	9.7697	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.9027	6	7.4342	8
การบริการสังคม	8.7135	3	8.5986	4

จากตาราง 54 จะเห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดตรงกันว่าสังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการ และการศึกษา เป็นอันดับหนึ่งและสองตามลำดับ และเน้นค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในการบริการเป็นอันดับสาม และค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับรองสุดท้าย ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดว่า สังคมเน้นค่านิยมในความกตัญญูเป็นอันดับสามและค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ เป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 55 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จาก
ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	ชาย-ประชาธิปไตย		หญิง-ประชาธิปไตย	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	8.9243	15	8.9276	16
ความกตัญญู	8.5837	11	8.6250	13
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.4486	4	7.7302	5
ความรับผิดชอบ	7.9783	10	7.7894	7
ความยุติธรรม	7.7729	6	7.8157	8
ความประหยัด	7.2432	2	6.8289	1
อาชีพรับราชการ	9.4810	17	9.7697	18
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.9027	9	7.4342	3
การบริการสังคม	8.7135	14	8.5986	12
	$R_1 = 88$		$R_2 = 83$	

$$U = 38$$

จากตาราง 55 ถ้า $U = 38$ ไม่นับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชาย
และนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดเกี่ยวกับการเน้นอันดับค่านิยม
ของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 56

ตาราง 56 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของ
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	ชาย-ประชาธิปไตย			หญิง-ประชาธิปไตย			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษาร	185	8.9243	2.3830	152	8.9276	2.4307	.0125
ความกตัญญู	185	8.5837	2.6487	152	8.6250	2.6264	.0125
ความซื่อสัตย์สุจริต	185	7.4486	3.0576	152	7.7302	3.5452	.7719
ความรับผิดชอบ	185	7.9783	2.3727	152	7.7894	2.4457	.7155
ความยุติธรรม	185	7.7729	2.7011	152	7.8157	2.7390	.1437
ความประหยัด	185	7.2432	2.6044	152	6.8289	2.3775	1.5265
อาชีพรับราชการ	185	9.4810	2.5132	152	9.7697	2.2799	1.1057
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	185	7.9027	2.5197	152	7.4342	2.5047	1.7054
การบริการสังคม	185	8.7135	2.6863	152	8.5986	2.6300	.3953

จากตาราง 56 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคม ในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 57 อันดับค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

ค่านิยม	ชาย - ควบคุม		หญิง - ควบคุม	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	9.9333	7	10.0526	8
ความกตัญญู	10.1000	6	11.1052	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.7000	1	11.8421	1
ความรับผิดชอบ	10.5333	3	10.2105	7
ความยุติธรรม	11.1333	2	11.4473	2
ความประหยัด	8.8000	9	9.1052	9
อาชีพรับราชการ	8.8333	8	10.3684	5.5
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.2000	5	10.3684	5.5
การบริการสังคม	10.5000	4	10.3947	4

จากตาราง 57 จะเห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป ต่างก็เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรมเป็นอันดับหนึ่งและสองตามลำดับ และเน้นค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป เน้นค่านิยมในความยุติธรรมเป็นอันดับสาม ค่านิยมในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับรองสุดท้าย

นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป เน้นค่านิยมในความกตัญญูเป็นอันดับสาม ค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 58 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกันกับค่านิยม ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้ในการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ชาย - คุ้มครอง		หญิง - คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	9.9333	4	10.0526	5
ความกตัญญู	10.1000	6	11.1052	14
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.7000	17	11.8421	18
ความรับผิดชอบ	10.5333	13	10.2105	8
ความยุติธรรม	11.4333	15	11.4473	16
ความประหยัด	8.8000	1	9.1052	3
อาชีพรับราชการ	8.8333	2	10.3684	9.5
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.2000	7	10.3684	9.5
การบริการสังคม	10.5000	12	10.3947	11
	$R_1 = 77$		$R_2 = 94$	

$$U = 32$$

จากตาราง 58 ค่า $U = 32$ ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอันที่จริงค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไปแตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 8 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงน่าจะมีค่านิยมไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 59

ตาราง 59 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ชาย - คุ้มครอง			หญิง - คุ้มครอง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	30	9.9333	2.3183	38	10.0526	2.2414	.2138
ความกตัญญู	30	10.1000	2.5236	38	11.1052	2.6588	1.5930
ความซื่อสัตย์สุจริต	30	11.7000	2.3946	38	11.8421	2.3769	.2438
ความรับผิดชอบ	30	10.5333	3.0820	38	10.2105	2.6524	.4557
ความยุติธรรม	30	11.4333	2.5418	38	11.4473	2.6169	.0222
ความประหยัด	30	8.8000	3.2098	38	9.1052	3.2531	.3870
อาชีพรับราชการ	30	8.8333	3.4248	38	10.3684	2.7254	2.0048*
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	30	10.2000	2.9053	38	10.3684	2.5724	.2495
การบริการสังคม	30	10.5000	2.8617	38	10.3947	2.7067	.1543

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 59 แสดงว่านักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในอาชีพรับราชการสูงกว่านักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่านิยมด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 60 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ชาย - คุ้มครอง		หญิง - คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	9.7333	1	8.6052	4
ความกตัญญู	8.2666	6	8.7631	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.9666	8	7.3684	8
ความรับผิดชอบ	8.9000	3	8.1315	7
ความยุติธรรม	9.0666	2	8.7894	2
ความประหยัด	8.4666	5	6.9473	9
อาชีพรับราชการ	8.5666	4	9.7368	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	8.0666	7	8.2631	6
การบริการสังคม	7.8333	9	8.4210	5

จากตาราง 60 จะเห็นว่า นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป คิดว่าสังคมเน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับหนึ่ง ความยุติธรรมเป็นอันดับสอง และความรับผิดชอบเป็นอันดับสาม ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป คิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการเป็นอันดับหนึ่ง ความยุติธรรมเป็นอันดับสอง และความกตัญญูเป็นอันดับสาม

นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป คิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในการบริการสังคม และความซื่อสัตย์สุจริต เป็นอันดับสุดท้าย และรองสุดท้ายตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป คิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความประหยัด และความซื่อสัตย์สุจริต เป็นอันดับสุดท้าย และรองสุดท้ายตามลำดับ

ตาราง 61 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็น
 ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความ
 คุ่มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ชาย - คุ่มครอง		หญิง - คุ่มครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	9.7333	17	8.6052	12
ความกตัญญู	8.2666	8	8.7631	13
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.9666	4	7.3684	2
ความรับผิดชอบ	8.9000	15	8.1315	6
ความยุติธรรม	9.0666	16	8.7894	14
ความประหยัด	8.4666	10	6.9473	1
อาชีพรับราชการ	8.5666	11	9.7368	18
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	8.0666	5	8.2631	7
การบริการสังคม	7.8333	3	8.4210	9
	$R_1 = 89$		$R_2 = 82$	

$$U = 37$$

จากตาราง 61 ค่า $U = 37$ ไม่นับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ่มครองจนเกินไป มีความคิด
 เกี่ยวกับการ เน้นอันดับค่านิยมของสังคมแตกต่างกันอย่าง ไม่นับสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเกณฑ์อื่น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 62

ตาราง 62 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความถึกของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	ชาย - คุ้มครอง			หญิง - คุ้มครอง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	30	9.7333	2.3478	38	8.6052	1.7788	2.1837*
ความกตัญญู	30	8.2666	2.1803	38	8.7631	2.9631	.7956
ความซื่อสัตย์สุจริต	30	7.9666	3.1675	38	7.3684	3.1401	.7763
ความรับผิดชอบ	30	8.9000	3.3357	38	8.1315	2.5058	1.0500
ความยุติธรรม	30	9.0666	3.4334	38	8.7894	3.1206	.3440
ความประหยัด	30	8.4666	3.5304	38	6.9473	2.7601	1.9361
อาชีพรับราชการ	30	8.5666	2.7377	38	9.7368	2.8822	1.7100
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	30	8.0666	2.4625	38	8.2631	2.2622	.3386
การบริการสังคม	30	7.8333	2.8536	38	8.4210	2.9097	.8361

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 แสดงว่า นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไปมีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมทางการศึกษาสูงกว่าที่นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไปอีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมด้านอื่น ๆ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 63 อันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง

ค่านิยม	พุทธ - ทอคทั้ง		อิสลาม - ทอคทั้ง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	10.7400	4	10.4117	4
ความกตัญญู	11.1600	2	10.0000	7
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.8400	1	11.7058	1
ความรับผิดชอบ	10.0200	7	9.7647	8
ความยุติธรรม	10.8200	3	11.2352	2
ความประหยัด	9.7000	8	10.1176	5.5
อาชีพรับราชการ	9.3200	9	8.5294	9
การใช้สิทธิภักดีในประเทศ	10.1800	6	10.1176	5.5
การบริการสังคม	10.3000	5	11.0588	3

จากตาราง 63 จะเห็นว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง และ
ค่านิยมในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับสุดท้าย

นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมในความกตัญญู
เป็นอันดับสอง ความยุติธรรมเป็นอันดับสามและความประหยัดเป็นอันดับรองสุดท้าย ส่วนนักเรียน
ที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง เน้นค่านิยมในความยุติธรรมเป็นอันดับสอง
การบริการสังคมเป็นอันดับสาม และความรับผิดชอบต่อเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 64 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง

ค่านิยม	พุทธ - ทอคทั้ง		อิสลาม - ทอคทั้ง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.7400	12	10.4117	11
ความกตัญญู	11.1600	15	10.0000	5
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.8400	18	11.7058	17
ความรับผิดชอบ	10.0200	6	9.7647	4
ความยุติธรรม	10.8200	13	11.2352	16
ความประหยัด	9.7000	3	10.1176	7.5
อาชีพรับราชการ	9.3200	2	8.5294	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.1800	9	10.1176	7.5
การบริการสังคม	10.3000	10	11.0588	14
	$R_1 = 88$		$R_2 = 83$	

$$U = 38$$

จากตาราง 64 ค่า $U = 38$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 10 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีค่านิยมไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนแต่ละชั้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 65

ตาราง 65 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และ
นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง

ค่านิยม	พุทธ - ทอคทั้ง			อิสลาม - ทอคทั้ง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	50	10.7400	2.6939	17	10.4117	2.4509	.4650
ความกตัญญู	50	11.1600	2.4690	17	10.0000	2.8284	1.5072
ความซื่อสัตย์สุจริต	50	11.8400	3.1902	17	11.7058	1.9609	.2047
ความรับผิดชอบ	50	10.0200	2.6839	17	9.7647	2.6107	.3458
ความยุติธรรม	50	10.8200	3.0080	17	11.2352	2.7278	.5279
ความประหยัด	50	9.7000	2.6127	17	10.1176	3.2380	.4812
อาชีพรับราชการ	50	9.3200	3.3468	17	8.5294	2.5767	1.0085
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	50	10.1800	2.5289	17	10.1176	2.5466	.0874
การบริการสังคม	50	10.3000	2.9433	17	11.0588	2.2491	1.1061

จากตาราง 65 แสดงว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคทั้ง มีค่านิยมในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 66 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง

ค่านิยม	พุทธ - ทอหัง		อิสลาม - ทอหัง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศึกษา	8.1800	4	8.8823	2
ความกตัญญู	8.6400	2	8.2352	5.5
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.5600	7	8.4705	4
ความรับผิดชอบ	7.8600	5	8.5882	3
ความยุติธรรม	7.6600	6	8.2352	5.5
ความประหยัด	6.9000	9	8.1176	7
อาชีพรับราชการ	9.3600	1	9.2352	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.4200	8	8.0588	8.5
การบริการสังคม	8.2200	3	8.0588	8.5

จากตาราง 66 จะเห็นว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง ต่างมีความคิดตรงกันว่า สังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการเป็นอันดับหนึ่ง

นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความกตัญญู เป็นอันดับสอง การบริการสังคม เป็นอันดับสาม ความประหยัด และการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ เป็นอันดับสุดท้าย และรองสุดท้ายตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอหัง มีความคิดว่า สังคมเน้นค่านิยมในการศึกษาเป็นอันดับสอง ความรับผิดชอบเป็นอันดับสาม การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศและการบริการสังคมเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 67 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็น
 ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการ
 อบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง

ค่านิยม	พุทธ - ทอทัง		อิสลาม - ทอทัง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	8.1800	9	8.8823	16
ความกตัญญู	8.6400	15	8.2352	11.5
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.5600	3	8.4705	13
ความรับผิดชอบ	7.8600	5	8.5882	14
ความยุติธรรม	7.6600	4	8.2352	11.5
ความประหยัด	6.9000	1	8.1176	8
อาชีพรับราชการ	9.3600	18	9.2352	17
การใช้ชีวิตที่ดีในประเทศ	7.4200	2	8.0588	6.5
การบริการสังคม	8.2200	10	8.0588	6.5
	$R_1 = 67$		$R_2 = 104$	

$$U = 22$$

จากตาราง 67 ค่า $U = 22$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง
 มีความคิดเกี่ยวกับการเน่อนับค่านิยมของสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 68

ตาราง 68 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียน
ที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบทอทัง

ค่านิยม	พุทธ - ทอทัง			อิสลาม - ทอทัง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	50	8.1800	2.3095	17	8.8823	2.5219	1.0129
ความกตัญญู	50	8.6400	2.6400	17	8.2352	1.8884	.6852
ความซื่อสัตย์สุจริต	50	7.5600	2.8796	17	8.4705	3.5376	.9588
ความรับผิดชอบ	50	7.8600	2.6650	17	8.5882	2.9167	.9086
ความยุติธรรม	50	7.6600	2.7745	17	8.2352	3.5799	.6037
ความประหยัด	50	6.9000	2.4515	17	8.1176	3.8223	1.2302
อาชีพรับราชการ	50	9.3600	2.3013	17	9.2352	2.1368	.2039
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	50	7.4200	2.4750	17	8.0588	2.4867	.9162
การบริการสังคม	50	8.2200	2.8015	17	8.0588	2.7268	.2091

จากตาราง 68 แสดงว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัง มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 69 อันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	พุทธ-ประชาธิปไตย		อิสลาม-ประชาธิปไตย	
	$\bar{x}$	อันดับ	$\bar{x}$	อันดับ
การศึกษา	11.0169	2	10.3267	5
ความกตัญญู	10.7584	5	10.7821	3
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.3474	1	11.6831	1
ความรับผิดชอบ	10.2500	7	9.9306	8
ความยุติธรรม	10.8135	3	10.4554	4
ความประหยัด	9.1525	9	9.3960	9
อาชีพรับราชการ	9.7457	8	10.1188	7
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.3728	6	10.2277	6
การบริการสังคม	10.7669	4	10.8712	2

จากตาราง 69 จะเห็นว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ต่างก็เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง
และค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย

นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เน้นค่านิยมทาง
การศึกษาเป็นอันดับสอง ความยุติธรรมเป็นอันดับสาม และอาชีพรับราชการเป็นอันดับรองสุดท้าย
ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เน้นค่านิยมใน
การบริการสังคมเป็นอันดับสอง ความกตัญญูเป็นอันดับสาม และความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 70 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	พุทธ-ประชาธิปไตย		อิสลาม-ประชาธิปไตย	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	11.0169	16	10.3267	8
ความกตัญญู	10.7584	11	10.7821	13
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.3474	17	11.6831	18
ความรับผิดชอบ	10.2500	7	9.9306	4
ความยุติธรรม	10.8135	14	10.4554	10
ความประหยัด	9.1525	1	9.3960	2
อาชีพรับราชการ	9.7457	3	10.1188	5
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.3728	9	10.2277	6
การบริการสังคม	10.7669	12	10.8712	15
	$R_1 = 90$		$R_2 = 81$	

$$U = 36$$

จากตาราง 70 ค่า $U = 36$ ไม่นับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างไม่นับสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 10 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีค่านิยมไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียนเกณฑ์ขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 71

ตาราง 71 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	พุทธ-ประชาธิปไตย			อิสลาม-ประชาธิปไตย			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	236	11.0169	2.4091	101	10.3267	2.5459	2.3192 ^y
ความกตัญญู	236	10.7584	2.4952	101	10.7821	2.7003	.0755
ความซื่อสัตย์สุจริต	236	11.3474	2.8683	101	11.6831	2.8458	.9905
ความรับผิดชอบ	236	10.2500	2.6257	101	9.9306	2.5387	1.0475
ความยุติธรรม	236	10.8135	2.7115	101	10.4554	2.8054	1.0848
ความประหยัด	236	9.1525	2.6613	101	9.3960	2.7643	.7494
อาชีพรับราชการ	236	9.7457	2.8154	101	10.1188	2.6010	1.1777
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	236	10.3728	2.4643	101	10.2277	2.4774	.4937
การบริการสังคม	236	10.7669	2.5113	101	10.8712	2.6178	.3392

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 71 แสดงว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีค่านิยมทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่านิยมด้านอื่น ๆ ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 72 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	พุทธ-ประชาธิปไตย		อิสลาม-ประชาธิปไตย	
	$\bar{x}$	อันดับ	$\bar{x}$	อันดับ
การศึกษา	9.0296	2	8.6831	4
ความกตัญญู	8.3644	4	9.1584	2
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.6694	7	7.4455	8.5
ความรับผิดชอบ	7.8050	6	8.0990	6
ความยุติธรรม	7.8135	5	7.7425	7
ความประหยัด	6.8898	9	7.4455	8.5
อาชีพรับราชการ	9.4703	1	9.9405	1
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	7.3432	8	6.5049	5
การบริการสังคม	8.5169	3	9.0000	3

จากตาราง 72 จะเห็นว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ต่างมีความคิดตรงกันว่า สังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับหนึ่ง ค่านิยมในการบริการสังคมเป็นอันดับสาม

นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดว่า สังคมเน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับสอง ค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย และ ค่านิยมในการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ เป็นอันดับรองสุดท้าย ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดว่า สังคมเน้นค่านิยมในความกตัญญูเป็นอันดับสอง ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 73 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	พุทธ-ประชาธิปไตย		อิสลาม-ประชาธิปไตย	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	9.0296	15	8.6831	13
ความกตัญญู	8.3644	10	9.1584	16
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.6694	5	7.4455	3.5
ความรับผิดชอบ	7.8050	7	8.0990	9
ความยุติธรรม	7.8135	8	7.7425	6
ความประหยัด	6.8898	1	7.4455	3.5
อาชีพรับราชการ	9.4703	17	9.9405	18
การใช้สิทธิขงพลในประเทศ	7.3432	2	8.5049	11
การบริการสังคม	8.5169	12	9.0000	14
	$R_1 = 77$		$R_2 = 94$	

$$U = 32$$

จากตาราง 73 ถ้า $U = 32$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความถี่เกี่ยวกับการเห็นอันดับค่านิยมของสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 74

ตาราง 74 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความนึกเห็นของนักเรียนที่
นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ค่านิยม	พุทธ-ประชาธิปไตย			อิสลาม-ประชาธิปไตย			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	236	9.0296	2.4327	101	8.6831	2.3191	1.2392
ความกตัญญู	236	8.3644	2.6098	101	9.1584	2.6219	2.5522*
ความซื่อสัตย์สุจริต	236	7.6694	3.2838	101	7.4455	3.2938	.5724
ความรับผิดชอบ	236	7.8050	2.4503	101	8.0990	2.2912	1.0575
ความยุติธรรม	236	7.8135	2.8056	101	7.7425	2.5005	.2301
ความประหยัด	236	6.8898	2.3275	101	7.4455	2.8652	1.7225
อาชีพรับราชการ	236	9.4703	2.2941	101	9.9405	2.6488	1.5528
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	236	7.3432	2.5088	101	8.5049	2.3641	4.0604**
การบริการสังคม	236	8.5169	2.6303	101	9.0000	2.6870	1.5225

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 74 แสดงว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความกตัญญู และการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศสูงกว่าที่
นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนความนึกเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมในด้านอื่น ๆ ระหว่าง
นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ

ประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 75 อันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

ค่านิยม	พุทธ - คุมครอง		อิสลาม - คุมครอง	
	$\bar{X}$	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
การศรัทธา	10.0930	6.5	9.8400	9
ความกตัญญู	10.6279	3	10.7200	5
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.8604	1	11.6400	1
ความรับผิดชอบ	10.4418	4	10.2000	7
ความยุติธรรม	11.6279	2	11.1200	2
ความประหยัด	8.3720	9	10.0000	8
อาชีพรับราชการ	8.9767	8	10.9200	4
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.1860	5	10.4800	6
การบริการสังคม	10.0930	6.5	11.0400	3

จากตาราง 75 จะเห็นว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป ต่างก็เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เป็นอันดับหนึ่ง และค่านิยมในความยุติธรรมเป็นอันดับสอง

นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป เน้นค่านิยมในความกตัญญูเป็นอันดับสาม ค่านิยมในความประหยัดและอาชีพรับราชการ เป็นอันดับสุดท้าย และรองสุดท้ายตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป เน้นค่านิยมในการบริการสังคมเป็นอันดับสาม ค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย และค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 76 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยม ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	พุทธ - คุ้มครอง		อิสลาม - คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	10.0930	5.5	9.8400	3
ความกตัญญู	10.6279	11	10.7200	13
ความซื่อสัตย์สุจริต	11.8604	18	11.6400	17
ความรับผิดชอบ	10.4418	9	10.2000	8
ความยุติธรรม	10.6279	12	11.1200	16
ความประหยัด	8.3720	1	10.0000	4
อาชีพรับราชการ	8.9767	2	10.9200	14
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	10.1860	7	10.4800	10
การบริการสังคม	10.0930	5.5	11.0400	15
	$R_1 = 71$		$R_2 = 100$	

$$U = 26$$

จากตาราง 76 ค่า $U = 26$ ไม่เป็นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอันดับค่านิยมของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป แยกจากกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 10 ที่ว่า "ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีค่านิยมไม่แตกต่างกัน"

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของนักเรียน เกณฑ์ชั้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 77

ตาราง 77 เปรียบเทียบค่านิยมแต่ละด้านของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียน
ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง
จนเกินไป

ค่านิยม	พุทธ - คุ้มครอง			อิสลาม - คุ้มครอง			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	43	10.0930	2.2971	25	9.8400	2.2300	.4462
ความกตัญญู	43	10.6279	2.3505	25	10.7200	3.1026	.1285
ความซื่อสัตย์สุจริต	43	11.8604	2.3358	25	11.6400	2.4644	.3625
ความรับผิดชอบ	43	10.4418	2.8477	25	10.2000	2.8577	.3369
ความยุติธรรม	43	11.6279	2.2363	25	11.1200	3.0729	.7226
ความประหยัด	43	8.3720	3.4642	25	10.0000	2.4664	2.2526*
อาชีพรับราชการ	43	8.9767	3.0196	25	10.9200	2.9709	2.5855*
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	43	10.1860	3.0725	25	10.4800	1.9604	.4812
การบริการสังคม	43	10.0930	2.8686	25	11.0400	2.4913	1.4285

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 77 แสดงว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความ
คุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในความประหยัด และอาชีพรับราชการสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน
ค่านิยมด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 78 อันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ ความคุ้มครองจนเกินไป

ค่านิยม	พุทธ - คุ้มครอง		อิสลาม - คุ้มครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	9.1627	2	9.0000	3
ความกตัญญู	8.3953	4	8.8000	5
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.2325	8	8.3200	7
ความรับผิดชอบ	8.1395	6.5	9.0400	2
ความยุติธรรม	8.7209	3	9.2400	1
ความประหยัด	7.1860	9	8.3600	6
อาชีพรับราชการ	9.3953	1	8.9200	4
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	8.3488	5	7.8800	9
การบริการสังคม	8.1395	6.5	8.2000	8

จากตาราง 78 จะเห็นว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการ การศึกษา และ ความยุติธรรม เป็นอันดับหนึ่ง สอง และ สาม ตามลำดับ ค่านิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย และค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับรองสุดท้าย ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความยุติธรรม ความรับผิดชอบ และการศึกษา เป็นอันดับหนึ่ง สอง และสาม ตามลำดับ ค่านิยมในการใช้ ผลิตภัณฑ์ในประเทศเป็นอันดับสุดท้าย และค่านิยมในการบริการสังคม เป็นอันดับรองสุดท้าย

ตาราง 79 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของสังคม จากความคิดเห็น
ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

กานิยม	พุทธ - คุมครอง		อิสลาม - คุมครอง	
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การศึกษา	9.1627	16	9.0000	14
ความกตัญญู	8.3953	10	8.8000	12
ความซื่อสัตย์สุจริต	7.2325	2	8.3200	7
ความรับผิดชอบ	8.1395	4.5	9.0400	15
ความยุติธรรม	8.7209	11	9.2400	17
ความประหยัด	7.1860	1	8.3600	9
อาชีพรับราชการ	9.3953	18	8.9200	13
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	8.3488	8	7.8800	3
การบริการสังคม	8.1395	4.5	8.2000	6
	$R_1 = 75$		$R_2 = 96$	

$$U = 30$$

จากตาราง 79 ค่า $U = 30$ ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียน
ที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครอง
จนเกินไป มีความคิดว่า สังคมนั้นอันดับค่านิยมแตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นลักษณะค่านิยมของสังคมเด่นชัดขึ้น จึงได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
ของค่านิยมแต่ละด้าน ดังปรากฏในตาราง 80

ตาราง 80 เปรียบเทียบค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนที่
นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป

ค่านิยม	พุทธ - ควบคุม			อิสลาม - ควบคุม			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การศึกษา	43	9.1627	1.9509	25	9.0000	2.3979	.2883
ความกตัญญู	43	8.3953	2.6915	25	8.8000	2.5819	.6136
ความซื่อสัตย์สุจริต	43	7.2325	3.1155	25	8.3200	3.1320	1.3824
ความรับผิดชอบ	43	8.1395	3.0673	25	9.0400	2.5573	1.2992
ความยุติธรรม	43	8.7209	2.9303	25	9.2400	3.7558	.5940
ความประหยัด	43	7.1860	3.1792	25	8.3600	3.1342	1.4815
อาชีพรับราชการ	43	9.3953	3.1101	25	8.9200	2.3965	.7049
การใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ	43	8.3488	2.5060	25	7.8800	2.0273	.8415
การบริการสังคม	43	8.1395	2.7479	25	8.2000	3.1490	.0799

จากตาราง 80 แสดงว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป มีความคิดเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ.

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาว่า นักเรียนจะมีความวิตกกังวล และค่านิยม แตกต่างกันหรือไม่ เพียงไร เมื่อแยกพิจารณาตาม เพศ ศาสนา และการอบรมเลี้ยงดู อันจะเป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน และเป็นประโยชน์ชนแก่อแม่ ผู้ปกครอง และครู ที่จะให้การอบรมสั่งสอนให้เด็กได้พัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมแก่เอกลักษณ์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2517 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 472 คน แบ่งเป็น เพศชาย 260 คน (พุทธ 173 คน อิสลาม 87 คน) เพศหญิง 212 คน (พุทธ 156 คน อิสลาม 56 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ใช้แบบสอบถามของ ถิ่น แพเพอร์ (2517) เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ 5 ข้อ จำนวน 60 ข้อ
2. แบบสอบถามความวิตกกังวล ใช้แบบสอบถามของประสิทธิ์ นาคสี (2514) เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ 5 ข้อ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสอบถามค่านิยม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามสถานการณ์ มีให้เลือกตอบ 5 ข้อ จำนวน 27 สถานการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
 - กระเนนเฉลี่ย
 - ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - ความแปรปรวน (Variance)
2. ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลและค่านิยมแต่ละด้าน ระหว่าง เพศ และ ศาสนา โดยใช้ $t - test$
3. ทดสอบคะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวล และค่านิยมแต่ละด้านระหว่างการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน โดยใช้ $F - test$ และ Studentized Range Statistic แบบ Newman - Keuls
4. ทดสอบความแตกต่างของอันดับค่านิยม ระหว่าง เพศ และ ศาสนา โดยใช้ The Mann - Whitney U Test
5. ทดสอบความแตกต่างของอันดับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน โดยใช้ The Kruskal - Wallis One - way Analysis of Variance by Ranks

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความวิตกกังวล
 - 1.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 1.2 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 1.3 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. คานิยม

2.1 นักเรียนทั้งหมดเน้นคานิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง ความซื่อสัตย์เป็นอันดับสอง ความกตัญญูเป็นอันดับสาม คานิยมในอันดับสุดท้าย และรองสุดท้าย คือ คานิยมในความประหยัด และอาชีพรับราชการ

2.2 นักเรียนทั้งหมดมีความคิดว่า สังคมเน้นคานิยมในอาชีพรับราชการเป็นอันดับหนึ่ง การศึกษา เป็นอันดับสอง ความกตัญญู เป็นอันดับสาม คานิยมในอันดับสุดท้าย และรองสุดท้าย คือ คานิยมในความประหยัด และความซื่อสัตย์สุจริต

2.3 เมื่อเปรียบเทียบการเน้นอันดับคานิยมของนักเรียนระหว่างกลุ่มต่าง ๆ คือ

2.3.1 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

2.3.2 ระหว่างนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธกับนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

2.3.3 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพหุคหัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป

2.3.4 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน

2.3.5 ระหว่างนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ กับนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน

ก็ปรากฏว่าในการเน้นอันดับคานิยมของนักเรียนในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าว มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 เมื่อพิจารณาคานิยมของนักเรียนแต่ละคาน ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันในบางคาน ดังนี้

2.4.1 นักเรียนหญิงมีคานิยมทางการศึกษา ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และอาชีพรับราชการสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.2 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ มีค่านิยมทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.3 นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคิด มีค่านิยมในความประหยักรสูงกว่านักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.4 นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีค่านิยมทางการศึกษา ความรับผิดชอบ และความยุติธรรม สูงกว่านักเรียนชาย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.5 นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในอาชีพราชการ สูงกว่านักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.6 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่านิยมทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.7 นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีค่านิยมในความประหยักรและอาชีพราชการสูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวในข้อ 2.3 มีความคิดเกี่ยวกับการเน้นอันดับ ค่านิยมของสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 เมื่อพิจารณาถึงค่านิยมของสังคมแต่ละด้าน จากความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันในบางด้านดังนี้

2.6.1 นักเรียนชายมีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความประหยักรสูงกว่านักเรียนหญิงคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6.2 นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมทางความกตัญญู ความประหยักร และการใช้ฉันทลักษณ์ในประเทศ สูงกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6.3 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความยุติธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบประชาธิปไตยคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6.4 นักเรียนชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมทางการศึกษาสูงกว่าที่นักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ ความคุ้มครองจนเกินไปคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6.5 นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดว่าสังคมเน้นค่านิยมในความกตัญญู และการใช้สิทธิในประเทศสูงกว่าที่นักเรียนที่นับถือ ศาสนาพุทธที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. เกี่ยวกับความวิตกกังวล

1.1 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความวิตกกังวลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนหญิงน่าจะมี ความวิตกกังวล สูงกว่านักเรียนชาย" การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ รี (Rie, 1963 : 1003-1017) เกลเลอร์ (Keller) และโรวดี (Rowley)...(Maccolly, 1966 : 270) และสอดคล้องกับการศึกษาของอ่ำพล โองเคลือบ (2515 : 114) เฉพาะกลุ่มทางจังหวัด ซึ่งพบว่า ความวิตกกังวลระหว่างเพศชายและเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ซาราสัน และคณะ (Sarason and others, 1960: 250-251) แมนลีย์ (Manley, 1969 : 3876) คาสตาเนดา และ แมคแคนเลส (Castaneda and McCandless, 1956 : 317 - 326) และประสิทธิ์ บัวคลี (2514 : 90) ซึ่งพบว่า เด็กหญิง มีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กชาย

จากการศึกษาซึ่งพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนหญิงมีโอกาสดูแลตัวเองซึ่งความรู้สึกต่าง ๆ ได้

มากขึ้นกว่าแต่ก่อน ไม่ตองเก็บกดหรือยับยั้ง (Inhibit) ความรู้สึกเอาไว้ อีกประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งได้ให้ความเท่าเทียมกันในการอบรมเลี้ยงดูทั้งลูกหญิงและลูกชาย ไม่บังคับ หรือปกป้องห้ามปรามที่จะให้ลูกหญิงต้องอยู่กับร่องกับรอยของความเป็นลูกหญิงเหมือนอย่างแต่ก่อน และอาจเป็นไปได้ว่า ในทางจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา องค์ประกอบหรือสิ่งเขี่ยวนที่จะชักนำให้เด็กประพฤติไปในทางไม่ดีไม่งามมีน้อยมาก ไม่เหมือนกับในเมืองใหญ่ ๆ หรือในกรุงเทพ ฯ พ่อแม่จึงไม่ค่อยเป็นห่วงลูกที่เป็นหญิงมากนัก ไม่ตองคอยจ้ำจี้จ้ำไชในความประพฤติ หรือติดตามดูแลการกระทำของลูกที่เป็นหญิงอย่างใกล้ชิด ลูกที่เป็นหญิงจึงมีโอกาสแสดงออกหรือกระทำสิ่งใด ๆ ใดมากเท่าหรือเกือบเท่ากับลูกที่เป็นผู้ชาย ไม่ตองเก็บกดหรือยับยั้ง (Inhibit) ความรู้สึกหรือการกระทำบางอย่างไว้ เหล่านี้อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความวิตกกังวลต่างกันเพียงเล็กน้อยไม่ถึงกับมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 จากสมมุติฐานข้อ 3 ที่ตั้งว่า "นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม น่าจะมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน" นั้น ก็เพราะว่า พ่อแม่ของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และพ่อแม่ของนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม นั้น มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ย่อมจะมีวิธีในการให้การอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งย่อมจะส่งผลต่อความวิตกกังวลของเด็ก แต่จากการวิจัย พบว่า นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจกล่าวได้ว่า ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของพ่อแม่ที่นับถือศาสนาพุทธ และพ่อแม่ที่นับถือศาสนาอิสลาม ต่างกันก็จริง แต่ก็ไม่ต่างกันจนถึงกับทำให้วิธีในการอบรมเลี้ยงดูลูกต้องแตกต่างกันมากนัก เหมือนอย่างกับการอบรมเลี้ยงดูลูกของชนเผ่าเทมเน (Temne) และเมนเด (Mende) ในประเทศเซียร์รา ลีโอน (Sierra Leone) หรืออาจกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ที่นับถือศาสนาพุทธ และพ่อแม่ที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ และนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม มีความวิตกกังวลแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความวิตกกังวลต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เห็นเช่นนี้ ก็เพราะว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งนั้น จะมีลักษณะเป็นเด็กที่พ่อแม่ละเลย ไม่เอาใจใส่ ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยในอารมณ์ รู้สึกว่าชีวิตาเหว ไม่มั่นคง ไม่มีใครรัก สภาพเช่นนี้ทำให้เด็กต้องเก็บกดหรือยับยั้งความรู้สึกต่าง ๆ ไว้ เป็นผลให้เกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไปนั้น เด็กจะไม่ได้รับอิสระทางกายใจแต่อย่างใด เพราะพ่อแม่คอยเฝ้ากวดงัดการอยู่ตลอดเวลา นับทั้งแต่งกาย การคบเพื่อน การเที่ยว การอ่านหนังสือ หรือแม้กระทั่งการเลือกเรียนต่อ ซึ่งทำให้เด็กมีความรู้สึกไม่มีความเป็นอิสระที่จะทำสิ่งใด ๆ ได้ตามใจชอบเหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป และผลของการให้ความคุ้มครองจนเกินไปนี้ จะทำให้เด็กมีบุคลิกลักษณะเป็นผู้นอย เป็นคนสงบแสงเงาอยู่ในโอวาท เมื่อเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่ยาก ก็จะแก้ปัญหาไม่ได้ จึงต้องหนีปัญหามากกว่าที่จะเผชิญ ทำให้มีความรู้สึกด้อย สภาพการณ์เช่นนี้ทำให้เด็กต้องเก็บกดความรู้สึกที่ว่าตนเองเป็นคนไม่มีความสามารถ อันทำให้เกิดความวิตกกังวลเพิ่มขึ้น สำหรับนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น พ่อแม่จะให้ความรัก ความอบอุ่น เคารพในสิทธิของเด็ก ให้ความเท่าเทียมกันในครอบครัว เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถกเถียงปัญหาต่าง ๆ ได้ สภาพของการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ ย่อมทำให้เด็กมีความรู้สึกมั่นคงในอารมณ์ ไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลแก่เด็กมาก

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็มีเหตุผลที่สรุปได้ว่าน่าจะเป็นเช่นนั้นจริงดังกล่าวดังกล่าวแล้วในตอนนี้ เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป ต่างก็ทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูงพอ ๆ กัน ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน จึงพบความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับ

อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ก็จะทำให้พบความแตกต่างด้วยกันทั้งคู่

1.4 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน และ นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายไว้ว่าในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบนั้น มีลักษณะเฉพาะของมันเอง และในแต่ละแบบก็จะส่งผลต่อความวิตกกังวลมากน้อยตามลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น ๆ ไม่ว่าผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจะเป็นหญิงหรือผู้ชาย นับถือศาสนาพุทธหรือศาสนาอิสลาม เมื่อนำมาเปรียบเทียบในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน จึงพบความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เกี่ยวกับค่านิยม

2.1 จากผลการวิจัย นักเรียนเน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เป็นอันดับหนึ่ง ความยุติธรรมเป็นอันดับสอง ความกตัญญูเป็นอันดับสาม อันดับสุดท้ายคือค่านิยมในความประหยัด รongสุกท้ายคือค่านิยมในอาชีพรับราชการ

การที่นักเรียนเน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่งนั้น อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้ทราบข่าวการทุจริต ของราชบุรุษวังหลวง (Corruption) อยู่บ่อย ๆ ทั้งจากเพื่อน ๆ ผู้ใหญ่ ครู ตลอดจนจากหนังสือพิมพ์ และมักจะมีการประณามต่อการทุจริต ของราชบุรุษวังหลวง ในการอบรมสั่งสอน พ่อแม่ หรือครู ก็จะปลูกฝังให้เด็กเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ทำให้เด็กหันมาเน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตในอันดับสูง และเป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อแยกพิจารณาเป็นกลุ่ม เพศ ศาสนา และการอบรมเลี้ยงดู ทุกกลุ่มต่างก็เน้นค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับหนึ่ง

ข่าวการทุจริต ของราชบุรุษ บังหลวง มักจะเกิดขึ้นในวงการราชการเป็นอันมาก ซึ่งอาจจะ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนเน้นค่านิยมในอาชีพรับราชการไว้ในอันดับหลัง รองสุดท้ายหรืออาจจะ เป็นเพราะว่านักเรียนมองเห็นว่า อาชีพรับราชการนั้น ได้รับความตอบแทน

คือ เงินเดือนน้อย ลำพังรับราชการอย่างเดียวโดยไม่ทุจริต จักรวรรณ์ บังหลวง ก็ไม่มีโอกาสที่จะรวยได้ ถ้าไปทำงานอย่างอื่น ค่าคอมแทนหรือเงินเดือนก็จะมากกว่า และยังอาจมีช่องทางสร้างการร่ำรวยได้โดยไม่ต้องทุจริต

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนแนแนคานิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งเป็นข้อที่บ่งให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนยังคงมีคานิยมในความสะดวกสบาย ความสวยงาม ความมีหน้ามีตา มากกว่าที่จะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของสิ่งของ หรือสภาพความเป็นอยู่ที่แท้จริงของตัวเอง

2.2 จากผลการวิจัย นักเรียนมีความคิดว่า สังคมแนแนคานิยมในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับหนึ่ง การศึกษาเป็นอันดับสอง ความกตัญญูเป็นอันดับสาม อันดับสุดท้ายคือคานิยมในความประหยัด และรองสุดท้ายคือคานิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

การที่นักเรียนคิดว่าสังคมแนแนคานิยมในอาชีพรับราชการ เป็นอันดับหนึ่งนั้น อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีความคิดว่า สังคมเต็มไปด้วยการทุจริต จักรวรรณ์ บังหลวง ซึ่งมีปรากฏข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์บ่อย ๆ นักเรียนมักจะได้ยินได้ฟังข่าวการทุจริตเสมอ และวงการที่นักเรียนมักได้ยินได้ฟังข่าวการทุจริตเสมอ ก็คือวงการราชการ ดังนั้น นักเรียนจึงคิดว่าสังคมนิยมการเป็นข้าราชการ เพื่อจะได้มีโอกาสทุจริต จักรวรรณ์ บังหลวง ซึ่งน่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะนักเรียนมีความคิดว่าสังคมแนแนคานิยมในความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับรองสุดท้าย

เป็นที่น่าคิดว่า นักเรียนมีความคิดว่าสังคมแนแนคานิยมในความประหยัดเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งตรงกับคานิยมของนักเรียนเอง ทำให้คิดไปได้ว่า สังคมไม่ได้แนแนคานิยมในความประหยัด จึงทำให้นักเรียนพลอยไม่แนแนคานิยมในความประหยัดด้วย หรืออาจกล่าวได้ว่า พ่อแม่ผู้ปกครอง ครู ผู้ใหญ่ทั้งหลายไม่ได้เป็นตัวอย่างในความประหยัดแก่เด็ก จึงทำให้เด็กไม่มีนิสัยหรือไม่แนแนคานิยมในความประหยัด

2.3 จากการวิจัย ซึ่งเปรียบเทียบการแนแนคานิยมของนักเรียนระหว่างกลุ่มต่าง ๆ คือระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระหว่างนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธกับนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน ระหว่างนักเรียนชายกับ

นักเรียนหญิง ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน และระหว่างนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ กับนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน ไม่พบความแตกต่างในการเน้นอันคัมภีร์ค่านิยมของนักเรียนในกลุ่มต่าง ๆ เลย นอกจากนี้ ความคิดเกี่ยวกับการเน้นอันคัมภีร์ค่านิยมของสังคมจากความคิดของนักเรียนในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ก็ไม่แตกต่างกันด้วย ซึ่งอธิบายได้ว่า ถึงแม้นั้นจะเป็นแหล่งสำคัญที่สุดในการกำหนดพฤติกรรม อารมณ์ การรับรู้ ทัศนคติ และค่านิยมของเด็ก (Ringness, 1968 : 375) แต่ก็เป็นไปในระยะแรก ซึ่งเป็นระยะที่เด็กยังมีวงสังคมแคบ ๆ อยู่แต่ภายในบ้านเท่านั้น เมื่อเด็กเติบโตขึ้น วงสังคมของเด็กก็จะขยายเพิ่มขึ้นเป็นวงตามตัว ตัวแทน (Agents) ของกระบวนการสังคมประภิต (Socialization Process) ที่จะช่วยชักเเลา เปลี่ยนแปลง และเพิ่มเติมความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมของเด็กก็มีเพิ่มขึ้น คือ นอกจากพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว ยังมีโรงเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของการศึกษาในระบบ (Formal Education) สื่อสารมวลชนต่าง ๆ และกลุ่มเพื่อน (Peer Groups) เป็นต้น นอกจากนี้การที่เด็กจะอยู่ในวงสังคมใดเป็นอย่งนี้นั้น เขาก็ต้องเรียนรู้ในด้านความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ความประพฤติ หรือแบบอย่าง พฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อจะทำตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ (Conformity) ในวงสังคมได้เป็นการกระทำจนให้มีพฤติกรรมไปในแนวเดียวกันกับคนอื่น ๆ ในสังคม เหล่านี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่มีความแตกต่างในการเน้นอันคัมภีร์ค่านิยมของนักเรียนในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และความคิดเกี่ยวกับการเน้นอันคัมภีร์ค่านิยมของสังคมในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ก็ไม่แตกต่างกันด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ในการอบรมเลี้ยงดูนั้น พ่อแม่ควรจะอบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตย กล่าวคือ ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเท่าเทียมกันในครอบครัว เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถกเถียงปัญหาต่าง ๆ ได้ เพราะการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะเช่นนี้

ไม่ก่อให้เกิดเกิดความวิตกกังวลมาก และยังทำให้เด็กมีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น และมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ

2. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ตลอดจนข้าราชการทั้งหลาย ควรฝึกให้เด็กรู้จักเน้นในเรื่องของความประหยัด และควรจะเป็นตัวอย่างให้เด็กได้ยึดถือปฏิบัติ

3. การวิจัยครั้งนี้ การแยกกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ยังไม่เด็ดขาดนัก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธนั้น พ่อแม่ของ กลุ่มตัวอย่างนี้เชื้อชาติและสัญชาติ ทั้งจีนและไทยปนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น ก็เป็นนักเรียนที่ได้คลุกคลีอยู่ในวงสังคมเดียวกันกับนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีจำนวนมากกว่า จึงอาจทำให้มีการปรับตัว หรือเรียนรู้ในด้านความคิด ความเชื่อ หันคติ ค่านิยม ความประพฤติ หรือแบบอย่างพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อจะทำตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ ในวงสังคมได้ ทำให้การเปรียบเทียบในระหว่างกลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ และกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธ ควรจะเป็นนักเรียนซึ่งพ่อแม่มีทั้งเชื้อชาติและสัญชาติไทย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลาม ควรจะเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสอนศาสนา เพราะนักเรียนเหล่านี้ จะมีวงสังคมส่วนใหญ่อยู่เฉพาะแต่กลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามเท่านั้น.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เคลือบ บุญแก้ว การศึกษาเปรียบเทียบกานิยมของนักเรียนฝึกหัดครู นักเรียนเกษตรกรรม และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 165 หน้า.
- จำเนียร คันธเสวี "เด็กมีปัญหา" บทความประกอบหรรววิชาการศึกษาวิทยาพัฒนาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู รวบรวม โรงพิมพ์คุรุสภา 2511, 282 หน้า.
- ✓ เกโซ สวานานนท์ จิตวิทยาทั่วไป โอเคียนสโคร์ 2510, 258 หน้า.
- ✓ ถิ่น แพเพชร การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับความคิดสร้างสรรค์ และความเกรงใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเทศศึกษา 3 ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 84 หน้า.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์ จันทมาศ ชื่นบุญ และอรทัย (ศรีหงษ์) ชื่นบุญ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 288 หน้า.
- ประมวญ คิคันสัน ความรักความหมายทางจิตวิทยา โรงพิมพ์ศิริกัณฑ์ ขอนแก่น 2512, 39 หน้า.
- ประสิทธิ์ บัวคลี่ การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนไทยในทางจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ ขึ้น ม.ศ.3 ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 148 หน้า.
- พจน์ย์ มณีสุวรรณ คานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 141 หน้า.

ไพฑูรย์ เครือแก้ว ฅ ลำพูน ลักษณะของสังคมไทยและหลักการพัฒนาชุมชน
ทางหุ่นส่วนจำกัดการพิมพ์เกอกุล 2506, 405 หน้า.

ภรณี ชรรมาภรณ์พิลาท การศึกษาสาเหตุการหนีโรงเรียนของนักเรียนท่าคน พร้อมทั้งวิธีการ
ให้คำปรึกษาเพื่อการช่วยเหลือ ปริญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2513, 156 หน้า.

มานะ วีระไพฑูรย์ เยาวชนเบิกใจ โรงพิมพ์การพิมพ์ไชยวัฒน์ 2514, 58 หน้า.

มาลา วิวัฒนาภต์ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สมัครใจ กับ การรับรู้ และการเลี้ยงดูลูกใน
สถานการณ์เด็กให้พึ่งตนเอง กับในสถานการณ์ยังการพึ่งตนเอง เปรียบเทียบเด็กในนครหลวง
กับเด็กในต่างจังหวัด ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปริญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 163 หน้า.

มินนีโซตา, มหาวิทยาลัย สถาบันสวัสดิการเด็ก การเลี้ยงดูและอบรมเด็ก ปราณี สวัสดิศาสตร์ แปล
พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2511, 272 หน้า.

ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์ การสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ
และปฏิกิริยาของเยาวชนไทยและญี่ปุ่น วิทยาณิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา อัสสัมชัญ
2512, 41 หน้า.

ละม้ายมาศ ศรีหัตถ์ และ จรรยา สุวรรณหัตถ์ อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็ก ที่ตำบลนาป่า
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี รายงานการวิจัยอันดับที่ 9 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการ
การค้นคว้าเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา 2510, 184 หน้า.

วรรณิ วัชรธรรม การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึกผิดชอบ
ของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน ปริญาณิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 70 หน้า.

วัดลก กันทรักษ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียน กับการปรารถนาในการสอบ
และความวิตกกังวลในการเรียน กับความสำเร็จในการเรียน ปรินญาณินท์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 155 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก โรงพิมพ์วังส
 2519, 385 หน้า.

สุัทตรา สุภาพ ปัญหาสังคม ไทยวัฒนาพานิช 2515, 177 หน้า.

อานนท์ อภาภิรม สังคมวิทยา เพชรพิทยา 2516, 182 หน้า.

อำพล โอ่งเกลือบ ความวิตกกังวล ความสนใจในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการของ
บุคคลิกภาพ ปรินญาณินท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 246 หน้า.

Bledsoe, Joseph C., "A Comparative Study of Values and Critical Thinking Skills of a Group of Educational Workers", The Journal of Educational Psychology, 7(46) : 408 - 417, November, 1955.

Breckenridge, Marian E., and Vincent, E. Lee, Child Development : Physical and Psychological Growth through Adolescence, 5th.ed., W.B. Saunders Company, Philadelphia, 1966, 485 pp.

Castaneda, A., and McCandless, B.R., "The Children's Form of Manifest Anxiety Scale", Child Development, 27 : 317 - 326, 1956.

Coville, Walter J., Costello, Timothy W., and Rouke, Fabial L., Abnormal Psychology, Barms & Noble, Inc., New York, 1960, 298 pp.

Cronbach, Lee J., Educational Psychology, 2nd. ed., Harcourt, Brace & World Inc., New York, 1963, 706 pp.

Cruickshank, William M., Psychology of Exceptional Children and Youth, 2nd. ed., Prentice-Hall Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1963, 623 pp.

Edwards, Allen Louis, Statistical Analysis, Rinchart & Company, Inc., New York, 1958, 234 pp.

English, Horance B., and English, Ava Champney, A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms, 9th. ed., David McKay Company, Inc., New York, 1968, 594 pp.

- Feldhusen John F., and Denny, Terry, "Teachers' and Children's Perceptions of Creativity in High - and Low - Anxious Children", Journal of Educational Research, 58(10) : 442 - 447, July - August, 1965.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.
- Garrett, Henry D., Statistics in Psychology and Education, David McKay Company, Inc., New York, 1966, 491 pp.
- Garrison, Karl C., Psychology of Adolescence, 6th. ed., Prentice-Hall Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1965, 487 pp.
- Gullford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1956, 565 pp.
- Hall, Calvin S., and Lindzey, Gardner, Theories of Personality, 2nd. ed., John Wiley & Sons Inc., New York, 1970, 622 pp.
- Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development, 2nd. ed., McGraw-Hill Book Company, 1955, 590 pp.
- Hurlock, Elizabeth B., Developmental Psychology, 3rd. ed., McGraw-Hill Book Company, New York, 1968, 926 pp.
- Jersild, Arthur T., Child Psychology, 6th. ed., Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1968, 610 pp.
- Knight, James Henry, "The Interpersonal Values and Aspiration Levels of Negro Seniors in Totally Integrated and Segregated Southern High Schools", Dissertation Abstracts, 31(5) : 2110, November, 1970.
- Maccoby, Eleanor E., Developmental of Sex differences, Standford University Press, Standford, California, 1962, 351 pp.
- Manley, Murlin J., "An Investigation of Developmental Trends in Anxiety in Grade 7 - 12", Dissertation Abstracts, 29(8) : 2571 - A, February, 1969.
- Medinnres, Gene R., Readings in Psychology of Parent - Child Relationship, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1967, 371 pp.
- Monroe, Walter S., editor, Encyclopedia of Educational Research, Revised Edition, The Macmillan Co., New York, 1952, 1520 pp.

Mussen, Paul H., The Psychological Development of the Child, Prentice-Hall Inc., New Jersey, 1963, 109 pp.

✓Peters, Frank C., "A Comparison of Attitudes and Values Expressed by Mennonite and Non-mennonite College Students", Dissertation Abstracts, 20(7) : 2680, January, 1960.

Price-Williams, D.R., Cross - Cultural Studies, C. Nichollus & Company Ltd., Maryland, 1969, 383 pp.

Rio, Herbert E., "An Exploratory Study of the CMAS ~~Life~~ Scale", Child Development, 34 : 1003 - 1007, March- December, 1963.

Ringness, Thomas A., Mental Health in the School, Random House, New York, 1968, 492 pp.

Rosen, Bernard C., "Socialization and Achievement Motivation in Brazil", American Sociological Review, 27(5) : 623, 1962.

Sarason, Seymour. B., and others, Anxiety in Elementary School Children, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1960, 351 pp.

Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1956, 312 pp.

Torrance, E. Paul, and Storm, Robert D., Mental Health and Achievement, John Wiley & Sons Inc., New York, 1965, 417 pp.

Wallach, Michael A., and Kogan, Nathan, Mode of Thinking in Young Children, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1965, 357 pp.

Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1962, 672 pp.

(1)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คำอ่านอาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามค่านิยม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (Guilford, 1956 : 54)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

3. หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยยกกำลังสูตรข้อ 2.

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

4. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามกานนิยม และทดสอบความแตกต่างของความวิตกกังวลและค่านิยมแต่ละด้านระหว่างกลุ่มเพศชายกับเพศหญิง และศาสนาพุทธ กับ ศาสนาอิสลาม โดยใช้ t - test (Edwards, 1958 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half)
 ไซสตุท (Garrett, 1966 : 143)

$$r_{\frac{1}{2} \text{ II}} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับแล้ว นำมาปรับขยายให้เป็นค่า
 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ไซสตุท (Garrett, 1966 : 339)

$$r_{tt} = \frac{2r_{\frac{1}{2} \text{ II}}}{1 + r_{\frac{1}{2} \text{ II}}}$$

6. ทดสอบความแตกต่างของความวิตกกังวล และค่านิยมแต่ละด้านระหว่างกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอทัตัง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ควบคุมครองจนเกินไป
 โดยการใช้ F - test (Winer, 1962 : 96 - 100)

$$F = \frac{MS_{\text{treat}}}{MS_{\text{error}}}$$

ในกรณีที่ F มีนัยสำคัญทางสถิติ ต้องทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 ที่ละเอียดกว่านี้ โดยใช้ Studentized Range Statistic แบบ Newman - Keuls
 (Winer, 1962 : 101 - 102)

$$q_r = \frac{\bar{T}_j - \bar{T}_{j'}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

7. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับของค่านิยม ของกลุ่มตัวอย่างระหว่าง
เพศชายกับเพศหญิง และศาสนาพุทธกับศาสนาอิสลาม โดยใช้สูตร The Mann -
Whitney U Test (Siegel, 1956 : 116 - 120)

$$U = \frac{n_1 n_2 + n_1 (n_1 + 1)}{2} - R_1$$

หรือ

$$U = \frac{n_1 n_2 + n_2 (n_2 + 1)}{2} - R_2$$

8. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับของค่านิยม ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป
โดยใช้สูตร The Kruskal - Wallis One - way Analysis of Variance by
Ranks (Siegel, 1956 : 184 - 194)

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)$$

ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีอันดับค่านิยมบางค่าเท่ากัน (Tied ranks)
สูตร H จึงกล่าวจะลดทอนด้วย $1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}$

เพราะฉะนั้น สูตรที่มีอันดับค่านิยมบางค่าเท่ากัน คือ

$$H = \frac{\frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k \frac{R_j^2}{n_j} - 3(N+1)}{1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}}$$

และถ้าพบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบระหว่างการ
ยอมรับถึงคุณลักษณะแบบเป็นคู่ ๆ ด้วย The Mann - Whitney U Test ตามข้อ 7.

ค่าอ่านจากจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามกานินยม

ข้อ	ค่า	ข้อ	ค่า	ข้อ	ค่า
1 ก	2.4363	10 ก	2.8828	19 ก	2.7133
ข	4.1685	ข	2.6723	ข	2.2980
2 ก	2.1782	11 ก	3.2041	20 ก	2.4275
ข	2.4311	ข	3.2671	ข	2.6785
3 ก	2.0398	12 ก	2.9284	21 ก	2.8401
ข	3.2166	ข	3.8120	ข	4.9867
4 ก	4.7812	13 ก	3.5892	22 ก	3.8577
ข	3.5527	ข	3.0652	ข	3.0869
5 ก	2.1600	14 ก	2.3434	23 ก	2.0883
ข	2.7666	ข	4.0253	ข	5.3020
6 ก	2.2107	15 ก	2.8255	24 ก	2.4537
ข	2.0988	ข	3.2004	ข	2.1482
7 ก	2.2494	16 ก	2.4592	25 ก	2.0816
ข	2.8580	ข	2.0813	ข	2.1162
8 ก	2.4247	17 ก	4.2540	26 ก	2.9427
ข	2.7150	ข	4.9154	ข	4.1035
9 ก	2.8138	18 ก	6.6685	27 ก	3.0851
ข	5.3738	ข	5.7715	ข	3.1551

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามความวิตกกังวล

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

แบบสอบถามค่านิยม

แบบสอบถามความวิตกกังวล

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกและความวิตกกังวลของนักเรียน โดยจะมีข้อความให้นักเรียนอ่านเพื่อพิจารณาว่า ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีข้อเท็จจริงและความเห็นไม่เหมือนกัน ข้อสำคัญขอให้ตอบแบบสอบถามนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และคำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่เป็นโทษต่อนักเรียนแต่อย่างใดเลย

การตอบแบบสอบถาม มีลักษณะดังนี้

การตอบ จะมีกระดาษสำหรับตอบแยกต่างหากออกไป ดังนั้นนักเรียนจึงต้องตอบเฉพาะในกระดาษสำหรับตอบเท่านั้น โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการจะตอบ ในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องให้เลือกกาตอบ 5 ช่อง แต่ละช่องมีตัวเลขตั้งแต่ 0 - 4 และความหมายประจำตัวเลขนั้น ๆ กำกับไว้ดังนี้

(0)

(00)

0	1	2	3	4
ไม่จริงเลย	จริงน้อย	จริงปานกลาง	จริงมาก	จริงมากที่สุด

การจะเลือกตอบในช่องใดให้ดูเกณฑ์ดังนี้

- กาที่ของ 0 เมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของักเรียนเลย
- กาที่ของ 1 เมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของักเรียนบ้างเล็กน้อย
- กาที่ของ 2 เมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของักเรียนพอควร
- กาที่ของ 3 เมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของักเรียนค่อนข้างมาก
- กาที่ของ 4 เมื่อข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของักเรียนอย่างแท้จริง

ตัวอย่าง

(๐) ข้าพเจ้าเป็นคนใจเย็น

เมื่ออ่านข้อความนี้แล้ว ก็มาพิจารณาตัวนักเรียนเองว่า เป็นคนใจเย็น หรือไม่ เพียงใด
 การจะกาตอบของไหน จึงจะถูกกับความความเป็นจริงกับตัวักเรียนมากที่สุด สมมุติว่าพิจารณาแล้ว
 ข้อความนี้ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของักเรียนเลย เพราะตามปรกักเรียนเป็นคนใจร้อน
 กองกาตอบในช่องเลข ๐ ักเรียนก็กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเลข ๐ ดังนี้

(๐)

0	1	2	3	4
ไม่จริงเลย	จริงน้อย	จริงปานกลาง	จริงมาก	จริงมากที่สุด
✓				

ต่อไปนี้เป็นแบบสลับถามที่ักเรียนจะตอบลงในกระดาษคำตอบ

1. ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ ถ้าเผลอทำให้เกิดการเสียหายต่องานนั้น ข้าพเจ้าจะ
 อารมณ์เสีย ไม่สามารถทำงานนั้นได้อีกต่อไป
2. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกังวลว่า ปีนี้อาจสอบเลื่อนชั้นไม่ได้
3. ข้าพเจ้ากับคน เมื่อสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดคิดไว้ และทำให้ไม่สบายใจ
4. ข้าพเจ้าเคยเกรงว่า ข้าพเจ้าจะทำคะแนนในการสอบไล่ได้ไม่ดีเลย
5. บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่กล้าทำอะไรลงไป ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสิ่งนั้นไม่มีอันตรายจริงจัง

6. บางครั้งข้าพเจ้าเคยมีความรู้สึกที่ว่า ข้าพเจ้าไม่มีความรู้สึกแปลกกับเลข
7. เมื่อใดเห็นคนอื่น ๆ ประสบโชครวย ข้าพเจ้ามักจะหอยวิกกกังวลไปกับเขากวย
8. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวของการสอบเป็นอย่างมาก
9. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกโศกเศร้า รู้สึกว่าไม่มีใครเป็นเพื่อนที่แท้จริงเลย
10. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกน้อยใจและโกรธ ถ้าเพื่อน ๆ ทำอะไรโดยไม่ชวนข้าพเจ้าไปร่วมกวย
11. ข้าพเจ้ามักดั่งเล ไม่กล้าทำอะไรลงไป เพราะไม่แน่ใจในผลที่เกิดขึ้นว่าจะเป็นอย่างไร
12. ข้าพเจ้ามักมีความวิตกกังวลเสมอ
13. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดจนแทบจะระเบิดออกมา
14. มีอยู่บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่ทำไปไม่ทันเท่าไรก็รู้สึกเบื่อเสียแล้ว
15. ข้าพเจ้าไม่คอยสบายใจเลยเมื่ออยู่ในห้องบีก ๆ คนเดียว
16. เมื่อคุณแม่เคียดทางข้าพเจ้ารู้สึกวิตกว่า ท่านอาจจะได้รับอันตรายทาง ๆ
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อน ๆ มักจะเข้าใจบทเรียนที่ครูสอนได้ดีกว่าข้าพเจ้า
18. ยิ่งใกล้วันสอบ ข้าพเจ้ายิ่งมีความไม่สบายใจมากขึ้น
19. ข้าพเจ้ามักจะมีความไม่สบายใจ เมื่อคิดว่าข้าพเจ้ามีความรู้ด้อยกว่าเพื่อน ๆ
20. ข้าพเจ้าเป็นคนใจน้อย
21. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกังวล ไม่ทราบว่าคนอื่นจะมองหรือคิดเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าอย่างไร
22. กวาคข้าพเจ้าจะหลับใหล รู้สึกว่าคงเสียเวลาฝึกฝนกังวลน้อยมาก
23. ในขณะสอบ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกลัวว่าจะทำคะแนนได้ไม่ดี
24. เมื่อเดือน ๆ เล่าเรื่องอันเป็นความลับให้ฟัง แล้วขอร้องให้รักษาความลับนั้นไว้ ข้าพเจ้าจะรู้สึกสบายใจที่จะรักษาความลับนั้น
25. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เป็นคนที่ค่อนข้างจะเจ้าอารมณ์
26. เมื่อเห็นบางสิ่งบางอย่างไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธ และโทษตนเองที่จะคิดว่าควรจะทำมันนั้นอย่างไร
27. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวต่อเสียงประหลาด ขณะที่อยู่ในห้องเพียงคนเดียว
28. บางครั้งข้าพเจ้ามีความรู้สึกกลัว แต่ไม่ทราบว่ากลัวอะไร

29. เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ บางครั้งทำให้ข้าพเจ้าหัวเสีย ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่มีสาระสำคัญอะไร
30. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการที่ข้าพเจ้าลาจากรับหน้าที่หนุมานแห่งหนุมาน
31. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นคนทำงานก่อนข้าพเจ้า
32. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นคนทำงานก่อนข้าพเจ้า
33. ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจกลัว แม่แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในความฝัน
34. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า คนอื่น ๆ มีความสามารถมากกว่าข้าพเจ้า สามารถทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้
35. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกวิตกกังวลว่า ข้าพเจ้าเรียนหนังสือเลวลงกว่าแต่ก่อน
36. ใกล้เคียง ๆ สอบ ข้าพเจ้ามักจะไม่ผ่าน
37. ข้าพเจ้าโกรธและโมโหตัวเองที่แพ้อย่างหลอกลวง ในเกมสการแข่งขันทันทีสำคัญ ๆ
38. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าการที่ข้าพเจ้า ไม่ค่อยมีความสงบสุขเลย
39. บางครั้งข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรก็เลย ไม่เคยทำอะไรให้เป็นประโยชน์เลย
40. บทละครและภาพยนตร์เรื่องผี ทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้าอยู่คนเดียว

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามทั้งหมดมี 60 ข้อ ถามเกี่ยวกับความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่
2. พ่อแม่ที่กล่าวถึงในแบบสอบถาม หมายถึง บุคคลที่ได้อบรมเลี้ยงดูนักเรียนมาเป็นเวลานานที่สุด อาจเป็นพ่อแม่ ลุง ป้า น้า อา พระภิกษุ หรือบุคคลอื่นก็ได้
3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนระลึกถึงเหตุการณ์ที่ดวงมาแล้วว่า พ่อแม่ไปปฏิบัติต่อนักเรียนในลักษณะใด โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด เพียงขดละ 1 ช่องเท่านั้น ดังตัวอย่าง .

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
✓			✓	

(o) นักเรียนร่วมรับประทานอาหารกับพ่อแม่

(oo) นักเรียนถูกพ่อแม่คว่ำให้เสียหยา

จากข้อ (o) ที่กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมากที่สุด แสดงว่านักเรียนร่วมรับประทานอาหารกับพ่อแม่ทุกวัน หากนักเรียนเห็นว่า ร่วมรับประทานอาหารน้อยกว่านี้ก็ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง บาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด ตามลำดับ

จากข้อ (oo) ที่กาเครื่องหมาย ✓ ในช่องน้อย แสดงว่านักเรียนเคยถูกคว่ำบ้าง หากนักเรียนเคยถูกคว่ำมากกว่านี้ ก็กาเครื่องหมายในช่อง ปานกลาง มาก หรือมากที่สุด ตามลำดับ หากนักเรียนไม่เคยถูกคว่ำเลย ก็กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อยที่สุด เป็นต้น

4. แบบสอบถามนี้ ไม่จำกัดเวลา แต่ขอเสียเวลาในการตอบนานนัก ถ้าตั้งใจไม่ทราบว่า จะกาเครื่องหมายลงในช่องใดก็ ขอเสนอให้นักเรียนเลือกตอบตามความคิดครั้งแรกที่เรารู้สึกว่าพ่อแม่

เคยปฏิบัติขออย่างนี้จริง ๆ และขออย่าได้เว้นข้อใดเป็นอันขาด เพราะจะทำให้ข้ออื่นเสียด้วย
ต่อไปนี้เป็นวิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติกับนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะต้องตอบลงในกระดาษคำตอบ

1. พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจในการคบเพื่อนต่างเพศของเธอ
2. เมื่อเธอทำผิดมักจะถูกดุด่าหรือถูกตีอย่างรุนแรง
3. เมื่อเธอขอร้องให้ช่วยเหลือ มักจะไม่เคยได้รับความร่วมมือ
4. ไม่ค่อยให้ความสนใจในการแต่งกายของเธอเท่าที่ควร
5. เธอมักจะถูกว่ากล่าวเสียสลับในการเลือกคบเพื่อนอยู่บ่อย ๆ
6. ให้โอกาสที่เธอจะพูดคุยหรือปรึกษาหารือกับบ่อยมาก
7. เมื่อเธอกลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลามักจะถูกติเตียนซ้ำซากไม่จบ
8. เบื่อเธอขอเงินมักจะถูกกล่าวบ่อย ๆ
9. ให้เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอกับความจำเป็น
10. เมื่อเธอแจ้งผลการเรียนให้ทราบ มักจะรู้สึกเฉย ๆ
11. เมื่อเธอทำผิดพลาดมักจะถูกตำหนิบ่อย ๆ
12. กอมนั่งจู้จี้ในคืนขณะที่เธอทำงาน
13. เมื่อเธอทำผิด มักจะไม่ค่อยไ้รับคำยกย่องชมเชย
14. เมื่อเธอเฝ้าดูสนุกกับเพื่อน ๆ มักจะถูกตำหนิ
15. มักจะยกย่องความดีของคนอื่นมาเปรียบเทียบกับเธอ
16. เบื่อเธอทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ เธอมักจะถูกตำหนิมากกว่า
17. ไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับการกินนอนของเธอเท่าที่ควร
18. มักจะตำหนิเธอเมื่ออยู่ต่อหน้าพี่ ๆ น้อง ๆ
19. เธอจักจะได้รับสิ่งของหรือเงินทองน้อยกว่าคนอื่น ๆ ในครอบครัว
20. สิ่งที่ทำให้เธอยุ่งยากใจมากที่สุดคือพ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจเธอเท่าคนอื่น
- ✓ 21. เมื่อเธอขอความช่วยเหลือ จะให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี
22. ยินดีให้เธอมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของโรงเรียนตามที่เธอสนใจ
23. แสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่เธออย่างเป็นกันเอง

24. แต่งงานให้ เธอทำเองเหมาะสมกับความสามารถ
25. จมเซยแลให้กำลังใจในขณะที่เธอทำงาน
26. อัญญาให้เธอออกไปเที่ยวนอกบ้านตามสะดวก
27. เมื่อเธอทำผิดระเบียบของครอบครัว จะชี้แจงความผิดกักแล้วจึงลงโทษ
28. เมื่อเธอเสนอความคิดเห็น เธอแม่จะรับฟังเป็นประจำ
29. ให้โอกาสเธอเพื่อนต่างเพศตามสมควร
30. เมื่อเธอทำงานผิดเวลา จะให้โอกาสแก้ตัวอีก
31. ให้เธอมีสิทธิในการโง่เง่าของของครอบครัวทุกอย่าง
32. เมื่อผลการเรียนของเธอไม่ดี พ่อแม่จะให้ช่วยและบอกให้กำลังใจ
33. เปิดโอกาสให้เธอนำเพื่อน ๆ มาที่บ้านได้ทุกคน
34. ยอมรับนับถือในความสามารถของเธอ
35. ให้อิสระในการที่เธอจะเลือกรับประทานอาหาร
36. ยินดีกับความคิดเห็นเมื่อเธอต้องการขอคำปรึกษา
37. เมื่อเธอทำผิดจะยกของขบเซย
38. เปิดโอกาสให้เธอ จัด ตกแต่งบ้านเรือนได้ตามสมควร
39. ให้อิสระในการเลือกศึกษาต่อตามความถนัดของเธอ
40. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว ยินดีที่จะให้เธอมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่นั่น
41. ไม่ยอมให้เธอคบเพื่อนต่างเพศ เพราะกลัวจะเสียเก๊ก
42. มักไม่ยอมให้เธอออกเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง
43. เมื่อเธอกลับมาผิดเวลา จะแสดงความห่วงใยมาก
44. ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้เธอทำอะไรได้ตามลำพัง
45. ห้ามมิให้เธอออกนอกบ้านเวลาค่ำกึ้น เพราะกลัวจะได้อันตราย
46. เวลาเธอไปไหนมักจะให้ไปกับผู้ใหญ่หรือคอยจับตามดู
47. ให้เธอแต่งกายโดยใช้สีและแบบที่สุภาพเป็นประจำ
48. เมื่อเธอเจ็บป่วยจะคอยดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ

๐

49. คอยชักเพื่อนและควบคุมในการอ่านหนังสือประเภทนวนิยาย
50. จะสืบประวัติส่วนตัวของเพื่อน ๆ ของเธอเป็นประจำ
51. เมื่อเธอจะออกไปธุระนอกบ้าน มักจะซักถามรายละเอียดกว่าจะไปพบใคร ที่ไหน
52. เมื่อเวลาขอข่าวของเครื่องใช้ มักจะเลือกซื้อให้เอง
53. ช่วยชักจูงเสื้อผ้าให้บ่อย ๆ
54. คอยนั่งเป็นเพื่อนเวลาเธอย่านหนังสือหรือทำการบ้านเวลากำคิ
55. เวลาไปโรงเรียนมักคอยรับส่งหรือได้ไปกับผู้ที่ไว้วางใจได้
56. เวลาออกนอกบ้านจะคอยชักเพื่อนให้ระมัดระวังอันตรายด้วยความเป็นห่วง
57. มักแสดงให้เธอเห็นว่าเธอยังเป็นเด็ก ไม่สามารถจะตัดสินใจช่วยเหลือตัวเองได้
58. จะแนะนำการฝึกสมาธิและเรื่องศาสนาแก่เธอตามที่ท่านชอบ
59. สิ่งที่ทำให้ยุ่งยากใจคือ พ่อแม่คอยเอาใจใส่เธอมากเกินไป
60. คอยถามข่าวสุขภาพที่เธอได้รับจากโรงเรียนเป็นประจำ

แบบสอบถามคำนิยาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนว่าจะมีบุคคลอื่นปฏิบัติเหมือนกับบุคคลในเหตุการณ์มากน้อยเพียงไร และตัวนักเรียนเองจะปฏิบัติเหมือนกับบุคคลในเหตุการณ์มากน้อยแค่ไหน ในเมื่อต้องประสบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้น จึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ข้อสำคัญคือให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่เป็นโทษต่อนักเรียนแต่อย่างใด

การตอบแบบสอบถาม

1. อ่านเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในแบบสอบถาม
2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ๆ โดยกาเครื่องหมาย X ทัณฑ์มาเลขต่าง ๆ ในระหว่างคำตอบ ซึ่งแยกไว้ต่างหาก การจะกาเครื่องหมาย X ทัณฑ์มาเลขใด ให้ดูเกณฑ์ดังนี้

น้อย 1 2 3 4 5 มาก

การตอบข้อ ก.

กาหมายเลข 5 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าคนส่วนใหญ่จะตัดสินใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กาหมายเลข 4 หมายความว่า นักเรียนคิดว่ามีคนมากกว่าครึ่งหนึ่งจะตัดสินใจหรือทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กาหมายเลข 3 หมายความว่า นักเรียนคิดว่า มีคนประมาณครึ่งหนึ่งจะตัดสินใจ หรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กฎหมายเลข 2 หมายความว่า นักเรียนคิดว่ามีคนน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง จะชักสโนใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กฎหมายเลข 1 หมายความว่า นักเรียนคิดว่า มีคนจำนวนน้อยมากที่จะชักสโนใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

การตอบขอ ข.

กฎหมายเลข 5 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าตัวนักเรียนเองจะตวงชักสโนใจ หรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์อย่างแน่นอน

กฎหมายเลข 4 หมายความว่า นักเรียนยังมีความลังเลใจที่จะชักสโนใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ แต่ก็มีแนวโน้มที่จะกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กฎหมายเลข 3 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้สึกทั้งยากจะชักสโนใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ และทั้งไม่ยากจะชักสโนใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ เป็นความรู้สึกที่เท่า ๆ กัน

กฎหมายเลข 2 หมายความว่า นักเรียนยังมีความลังเลใจที่จะชักสโนใจหรือกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์ แต่ก็มีแนวโน้มที่จะไปกระทำเหมือนกับบุคคลในสถานการณ์

กฎหมายเลข 1 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าตัวเองจะตองชักสโนใจ หรือกระทำไม่เหมือนกับบุคคลในสถานการณ์อย่างแน่นอน

ตัวอย่าง

(๐) วันพุธ เป็นเวรทำความสะอาดห้องเรียนของบุญสมกับเพื่อน ๆ อีก 5 คน แต่ วันพุธนี้เพื่อน ๆ ทั้ง 5 คน หนีโรงเรียนไปคูทั้งจันหมค เหลือ บุญสมคนเดียว บุญสมจึงไม่ทำความสะอาดห้องเรียน เพราะไม่มีใครช่วย

ก. ทานคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นบุญสม เขาจะทำความเหมือนบุญสมมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าทานเป็นบุญสม ทานจะทำความเหมือนบุญสมมากน้อยเพียงไร

ตัวอย่างการตอบ

- ก. น้อย

1	2	3	X	5
---	---	---	--------------	---

 มาก
- ข. น้อย

1	X	3	4	5
---	--------------	---	---	---

 มาก

ในข้อ ก. ซึ่งกาหมายเลข 4 หมายความว่า นักเรียนคิดว่าถ้าคนอื่น ๆ เป็นบุญสมแล้ว ก็จะมีจำนวนมากกว่กว่าครึ่งหนึ่งจะทำเหมือนบุญสม คือไม่ทำความสะอาทห้องเรียน แต่ถ้านักเรียนคิดว่าคนส่วนใหญ่หรือทั้งหมดจะทำเหมือนบุญสม นักเรียนก็กาหมายเลข 5

ในข้อ ข. ซึ่งกาหมายเลข 2 หมายความว่า นักเรียนเองอาศัยอยู่ในสถานการณของบุญสม หรือเป็นบุญสมเสียเอง นักเรียนก็ยังมีความลังเลใจที่จะทำเหมือนบุญสมหรือไม่ แต่ก็ม่แนวโน้ที่จะไม่กระทำเหมือนบุญสม ก็ถ่ักเรียนมีแนวโน้มที่จะทำความสะอาทห้องเรียนนั่นเอง แต่ถ้านักเรียนมีความมั่นใจอย่างแนบแนว่า ถึงแม้ไม่มีใครชวนนักเรียนก็ต้องทำความสะอาทห้องเรียน เชนนี้นักเรียนก็กาหมายเลข 1

ต่อไปนี้เป็นแบบสวตอบ ซึ่งนักเรียนจะต้องตอบลงในกระดาษคำตอบ

1. ประเทืองเก็บเงินค่าขนมโลกอนหนึ่ง ตั้งใจจะเอาไว้อ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าเรียนต่อเมื่อจบ ม.ศ.3 พอได้ทางโรงเรียนจักไปทัศนจรที่กรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง ประเทืองจึงตัดสินใจไปทัศนจร ไม่ซื้อหนังสืออ่าน

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็ประเทือง เขาจะตัดสินใจเหมือนประเทืองมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นประเทือง ท่านจะตัดสินใจเหมือนประเทืองมากน้อยเพียงไร

2. สมพรทำงานอยู่กับบริษัท A ควบบริษัท A ส่งสมพรไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา หลังจากกลับมาแล้ว สมพรทำงานได้ผลดีมาก ภายในปีเศษเวลานั้นทำให้บริษัทก้าวหน้ามาก บริษัท B จึงมาจ้างให้สมพรไปทำงาน ไทยจะให้เงินเดือน 25,000 บาท (บริษัท A ให้เงินเดือน 15,000 บาท) แต่สมพรยังทำงานกับบริษัท A เพราะได้เกยส่งเขาไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นสมพร เขาจะทำเหมือนสมพรมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นสมพร ท่านจะทำเหมือนสมพรมากน้อยเพียงไร

3. เฉลียวศรีเป็นเจ้าหน้าที่ของอำเภอแห่งหนึ่ง มีหน้าที่เกี่ยวกับการทำเรื่องขออนุญาตเปลี่ยนชื่อและนามสกุล เมื่อประชาชนไปติดต่อขอเปลี่ยนชื่อหรือนามสกุล เฉลียวศรีก็จะแกล้งทำให้อย่างล่าช้า แต่ถ้าประชาชนจ่ายเงินให้เป็นพิเศษ เฉลียวศรีก็จะรีบทำให้อย่างรวดเร็ว

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นเฉลียวศรี เขาจะทำเหมือนเฉลียวศรีมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นเฉลียวศรี ท่านจะทำเหมือนเฉลียวศรีมากน้อยเพียงไร

4. คุณครูสมหมายให้นักเรียนทำเลขเป็นการบ้าน 3 ข้อ ให้ส่งในวันรุ่งขึ้น เติญคีนั่น คุณพ่อชวนประเทืองไปดูภาพยนตร์ ประเทืองจึงไปดูภาพยนตร์ ไม่ไปทำการบ้านส่ง เพราะคุณครูสมหมายไม่เคยทำโทษนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้านเลย เพียงแต่พูดตักเตือนเท่านั้น

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นประเทือง เขาจะทำเหมือนประเทืองมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นประเทือง ท่านจะทำเหมือนประเทืองมากน้อยเพียงไร

5. นิยมเป็นเจ้าหน้าที่แจกส้มโอบางๆ ในวันเด็ก คนละ 2 ผล แต่นิยมแจกส้มโอบางแก่แก่ที่ตนเองเห็นว่าน่ารัก คนละ 3 ผล

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นนิยม เขาจะทำเหมือนนิยมมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นนิยม ท่านจะทำเหมือนนิยมมากน้อยเพียงไร

6. เขาวมาลัยไปซื้อของจกหมาย กนขายเอาให้สูงสองชนิดซึ่งมีคุณภาพเหมือนกัน แต่ชนิดแรกเป็นของจกหมายธรรมดา ต้องใช้ผ้าหรือแป้งเปียกจึงจะปิดซองได้ ราคาโหลละ 2 บาท อีกชนิดหนึ่งเป็นของกุ๊ก สามารถปิดซองได้โดยไม่ต้องใช้น้ำหรือแป้งเปียก ราคาโหลละ 3 บาท เขาวมาลัยเลือกซื้อชนิดที่ไม่ต้องใช้น้ำหรือแป้งเปียกปิดซอง

ก. ท่านคิดว่า คนอื่นจะเลือกซื้อเหมือนเขาวมาลัยมากน้อยเพียงไร

ข. ท่านเองจะเลือกซื้อเหมือนเขาวมาลัยมากน้อยเพียงไร

7. วิโรจน์มีอาชีพรับราชการ ได้รับเงินเดือน 1,220 บาท ต่อมาบริษัทแห่งหนึ่งมาติดต่อให้วิโรจน์ไปทำงาน โดยจะให้เงินเดือนขั้นแรก 2,000 บาท แต่วิโรจน์ตัดสินใจรับราชการ

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นวิโรจน์ เขาจะตัดสินใจเหมือนวิโรจน์มากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นวิโรจน์ ท่านจะตัดสินใจเหมือนวิโรจน์มากน้อยเพียงไร

8. วิจิตรไปหาซื้อยาสีพัน ถนนขายเอายาสีพันขนาดเท่ากันให้เลือก 2 หลอด หลอดหนึ่ง
ทำในประเทศไทย ราคา 20 บาท อีกหลอดหนึ่งทำในประเทศอังกฤษ ราคา 22 บาท

วิจิตรเลือกซื้อของที่ทำในประเทศอังกฤษ

ก. ท่านคิดว่าคนอื่นเลือกขวดเหมือนวิจิตรมากน้อยเพียงไร

ข. ตัวท่านเองจะเลือกขวดเหมือนวิจิตรมากน้อยเพียงไร

9. เนื่องในวันบำเพ็ญสาธารณประโยชน์แห่งชาติ ทางราชการจึงประกาศให้ประชาชน
ช่วยกันขุดลอกคูน้ำในเขตเทศบาล อุทัยรัฐอาราธนาช่วยขุดลอกคูน้ำทันที

ก. ท่านคิดว่าจะมีคนกันทำตามเหมือนอุทัยมากน้อยเพียงไร

ข. ตัวท่านเองจะทำเหมือนอุทัยมากน้อยเพียงไร

10. คุณพ่อของอานวยเป็นเศรษฐี เมื่ออานวยเรียนจบ ม.ศ.3 แล้ว คุณพ่อก็ให้อานวย
ตัดสินใจเองว่าจะเรียนต่อหรือจะอยู่บ้านช่วยงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ได้ เพราะถึงจะไม่เรียนต่อ
อานวยก็สามารถมีเงินใช้ได้อย่างสบายตลอดชีวิต อานวยตัดสินใจไม่เรียนต่อ

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นอานวย เขาจะตัดสินใจเหมือนอานวยมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นอานวย ท่านจะตัดสินใจเหมือนอานวยมากน้อยเพียงไร

11. หลังจาก จบ ม.ศ.3 แล้ว คุณแม่ได้พาสมหมายไปฝากเรียนตัดเสื้อผากับเพื่อน
ของคุณแม่ ซึ่งเพื่อนของคุณแม่ก็ยินดีสอนให้สมหมายอย่างลูกหลาน จนเมื่อตัดเย็บเสื้อผ้าของสมหมาย
เป็นที่พอใจของลูกมาก เป็นเหตุให้ราคาดัดเย็บเสื้อผ้าของทางจังหวัดมาจ้างให้สมหมายไปประจำ
ร้านขายยาราคาสูง เพื่อนของคุณแม่ได้ขอรองให้สมหมายอยู่กับท่าน เพราะถ้าสมหมายไปแล้ว
กิจการของร้านก็จะซบเซาไปมาก แต่สมหมายตัดสินใจไปประจำร้านตัดเย็บเสื้อผ้าที่ทางจังหวัด
เพราะจะสร้างฐานะได้เร็วกว่ากันมาก

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นสมหมาย เขาจะตัดสินใจเหมือนสมหมายมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นสมหมาย ท่านจะตัดสินใจเหมือนสมหมายมากน้อยเพียงไร

12. สุนีย์เป็นตำรวจประจำป้อม มีหน้าที่ตรวจตราที่ผ่านป้อม เมื่อรถบรรทุกผ่านป้อม
สุนีย์ก็จะแลกลงมายาละเอียด ทำให้เสียเวลาแก่รถบรรทุกมาก ถ้ารถบรรทุกคันใดจ่ายเงิน
ให้แก่สุนีย์ สุนีย์ก็จะอนุญาตให้รถผ่านไปได้โดยโดยไม่ต้องตรวจ

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นสุนีย์ เขาจะทำเหมือนสุนีย์มากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นสุนีย์ ท่านจะทำเหมือนสุนีย์มากน้อยเพียงไร

13. หลังจากที่คุณครูศรีนสอนเรื่องแม่เหล็ก โดยมีการทดลองให้นักเรียนดู ก็ปรากฏว่าแม่เหล็กที่นำมาทดลองหายไป 2 แท่ง คุณครูศรีนจึงขอให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสืบหาว่าใครเป็นคนขโมยไป บุญยังรู้ว่าใครเป็นคนขโมยแม่เหล็กไป แต่ก็ไม่บอกให้คุณครูศรีนทราบ เพราะไม่อยากจะเพื่อนถูกทำโทษ

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นบุญยัง เขาจะทำเหมือนบุญยังมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นบุญยัง ท่านจะทำเหมือนบุญยังมากน้อยเพียงไร

14. บุญยังกับภริยาส่งใจวารินทรซึ่งเป็นตำรวจจราจรไปตรวจใบขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ตลาดแห่งหนึ่ง วารินทรจึงไปตรวจใบขับขี่ของทุกคนที่ขับจักรยานยนต์มาตลาดแห่งนั้น แต่เมื่อเพื่อนของวารินทรขับจักรยานยนต์มา วารินทรไม่เรียกให้หยุดเพื่อตรวจใบขับขี่

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นวารินทร เขาจะทำเหมือนวารินทรมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นวารินทร ท่านจะทำเหมือนวารินทรมากน้อยเพียงไร

15. คุณแม่ให้เงินพิเชษฐ์ 10 บาท ไปตัดผม ร้านตัดผมร้านแรกเป็นร้านธรรมดา ค่าตัดผม 5 บาท ร้านที่สองเป็นห้องแอร์ (หวงเย็น) ค่าตัดผม 6 บาท ถวายสะอาดและฝีมือตัดผมของทั้งสองร้านพอ ๆ กัน พิเชษฐ์เลือกตัดผมร้านที่คิดแอร์ เพราะเป็นสบายกว่า

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นพิเชษฐ์ เขาจะเลือกร้านตัดผมเหมือนพิเชษฐ์มากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นพิเชษฐ์ ท่านจะเลือกร้านตัดผมเหมือนพิเชษฐ์มากน้อยเพียงไร

16. สุวรรณเห็นเพื่อน ๆ หลายคนรับราชการ แต่งเครื่องแบบโก้หรู เวลาถึงงานพิธีอะไร ข้าราชการก็มักจะได้รับเกียรติเสมอ สุวรรณจึงคิดว่าอยากจะรับราชการบ้าง

ก. ท่านคิดว่า คนอยาการับราชการ เหมือนสุวรรณมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเองอยาการับราชการ เหมือนสุวรรณมากน้อยเพียงไร

17. ประคิษฐ์เป็นคนขี้นินยมาก เขายังจะใช้แค่สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น

ก. ท่านคิดว่า มีคนอื่นทำ เหมือนประคิษฐ์มากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเองนิยมใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยเหมือนประคิษฐ์มากน้อยเพียงไร

18. เมื่อคราวที่ในหลวงเสด็จเยี่ยมประชาชนที่อำเภอหนึ่ง มีผู้คนไปรอรับเสด็จเป็นจำนวนมาก อากาศขณะนั้นร้อนมาก มีคนเป็นลมมากมาย จนเจ้าหน้าที่หน่วยอนามัยช่วยเหลือนำไปทัน สุนัขึงอาสาเข้าช่วย โดยแจกยาคนบาง พยายามลดคนเป็นลมบาง

ก. ท่านคิดว่า จะมีคนก็อาสาเหมือนสุนัขึงมากน้อยเพียงไร

ข. ตัวท่านเองจะอาสาเหมือนสุนัขึงมากน้อยเพียงไร

19. คุณพ่อของปรีดา มีฐานะเพียงพอที่จะส่งให้ปรีดาเรียนจนจบมหาวิทยาลัยได้ แต่ขณะที่ปรีดาเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.3 นั้น ได้ไปบริษัทแห่งหนึ่งติดต่อให้ปรีดาไปทำงานหลังจากจบ ม.ศ.3 แล้ว โดยจะให้เงินเดือนในขั้นแรก 1,600 บาท คุณพ่อให้ปรีดาเป็นคนตัดสินใจเองว่าจะทำงานหรือจะเรียนต่อ ปรีดาเลือกตัดสินใจเรียนต่อ

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นปรีดา เขาจะตัดสินใจเหมือนปรีดามากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นปรีดา ท่านจะตัดสินใจเหมือนปรีดามากน้อยเพียงไร

20. สัญญาเป็นพ่อเลี้ยงของอานวย ให้ความรักและเลี้ยงดูอานวยเหมือนลูกในไส้จริงๆ ทว่าอานวยทำงานมีความก้าวหน้ามาก มีบริษัทเป็นของตัวเองใหญ่โต สัญญาได้ฝากให้ประเสริฐ ซึ่งเป็นลูกเลี้ยงอีกคนหนึ่งมาทำงานด้วย แต่อานวยไม่ยอมรับเข้าทำงาน เพราะไม่ถูกกันมานานแล้ว และต่างก็ไม่เคยยอมรับว่าเป็นพี่น้องกัน

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นอานวย เขาจะทำเหมือนอานวยมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นอานวย ท่านจะทำเหมือนอานวยมากน้อยเพียงไร

21. สะอาดเป็นเจ้าหน้าที่การกุศลกร มีหน้าที่ตรวจและจับกุมสินค้าหนีภาษี แต่พอค่าได้นำเงินมาให้สะอาดเป็นประจำทุกเดือน ๆ ละ 5,000 บาท สะอาดจึงไม่ออกตรวจจับกุมสินค้าของพ่อค้าคนนั้น

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นสะอาด เขาจะทำเหมือนสะอาดมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นสะอาด ท่านจะทำเหมือนสะอาดมากน้อยเพียงไร

22. พรพรรณได้รับมอบหมายให้ไปเป็นเจ้าหน้าที่เสิร์ฟน้ำให้แก่แขกผู้มีเกียรติที่มาในงานพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาของจังหวัด ขณะที่กำลังเสิร์ฟน้ำอยู่นั้น เพื่อน ๆ มาชวนให้ไปดูภาพยนตร์ พรพรรณจึงไปดูภาพยนตร์กับเพื่อน ๆ เพราะเห็นว่ามีคนเสิร์ฟน้ำอยู่แล้วหลายคน

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นพรพรรณ เขาจะทำเหมือนพรพรรณมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นพรพรรณ ท่านจะทำเหมือนพรพรรณมากน้อยเพียงไร

23. อรุณเป็นเจ้าหน้าที่ทำบัตรคนไข้ของโรงพยาบาลหนึ่ง เมื่อประกอบไปรับการรักษาที่โรงพยาบาล อรุณก็ลืมหืมตาทำบัตรคนไข้ให้คนอื่นที่ เพราะเป็นเพื่อนกัน

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นอรุณ เขาจะทำเหมือนอรุณมากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นอรุณ ท่านจะทำเหมือนอรุณมากน้อยเพียงไร

24. เฉลิมศักดิ์ไปเรียนหนังสืออยู่ที่กรุงเทพฯ คุณพ่อส่งเงินให้เดือนละ 450 บาท เฉลิมศักดิ์ ใช้เงินหมกพอกที่ทุกเดือน เพราะต้องซื้ออาหารกินเอง เพื่อน ๆ ใ้ชวนให้เฉลิมศักดิ์ หุงข้าวกินกันเอง เพราะจะประหยัดเงินได้ถึงเดือนละ 50 บาท เป็นอย่างน้อย แต่เฉลิมศักดิ์ พอให้ซื้ออีกมากกว่า เพราะสะดวกกว่ามาก

ก. ท่านคิดว่า ถ้าคนอื่นเป็นเฉลิมศักดิ์ เขาจะทำเหมือนเฉลิมศักดิ์มากน้อยเพียงไร

ข. ถ้าท่านเป็นเฉลิมศักดิ์ ท่านจะทำเหมือนเฉลิมศักดิ์มากน้อยเพียงไร

25. บุญจิณพบว่า "ผมไม่ชอบทำงานกับบริษัทเอกชนเลย เพราะเป็นการสร้างความรำวุ่นให้กับเอกชน ผมอยากบริหารราชการมากกว่า เพราะงานที่ทำเป็นการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับราชการ"

ก. ท่านคิดว่าคนอื่น ๆ คิดเหมือนบุญจิณมากน้อยเพียงไร

ข. ตัวท่านเองคิดเหมือนบุญจิณมากน้อยเพียงไร

26. สถานวิทูกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทยมักจะประกาศว่า "จงใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย เงินจะไม่รั่วไหลออกนอกประเทศ" และ "สินค้าไทย ไทยใช้ ไทยเจริญ" หลังจากที่แจ้งแล้ว สงบก็เห็นจริงด้วย จึงหันมาสนับสนุนสินค้าไทย ถึงแม้ว่าสินค้าต่างประเทศจะสวยงามกว่า มีคุณภาพดีกว่า และมีราคาถูกกว่า

ก. ท่านคิดว่าจะมีคนอื่นทำเหมือนสงบมากน้อยเพียงไร

ข. ตัวท่านเองทำเหมือนสงบมากน้อยเพียงไร

27. เนื่องจากนักเรียนได้รับอุบัติเหตุจากการชนบอยกิ้งในระหว่างที่กำลังข้ามถนนหน้าโรงเรียน ครูใหญ่จึงประกาศหาอาสาสมัครเพื่อไปทำหน้าที่จราจรห้ามรถขณะที่นักเรียนข้ามถนน ส่งวนรับอาสาไปทำหน้าที่จราจรทันที

- ก. ท่านคิดว่าจะมีคนสมัครอาสาเพิ่มขึ้นส่งวนมากน้อยเพียงไร
- ข. ถ้าท่านเองจะรับอาสาเพิ่มส่งวนมากน้อยเพียงไร.